Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 9 stycznia 2026 r.

o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

1) uzyskiwania prawa wykonywania zawodu psychologa;
2) wykonywania zawodu psychologa;
3) organizacji i działania samorządu zawodowego psychologów;
4) odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) dokumentacji psychologicznej – należy przez to rozumieć zbiór wszystkich materiałów zebranych w związku z udzielaniem przez psychologa świadczeń psychologicznych, o których mowa w art. 23 ust. 2;
2) metodach psychologicznych – należy przez to rozumieć:
   a) testy psychologiczne – wystandaryzowane, obiektywne oraz o sprawdzonej trafności i rzetelności techniki pomiaru właściwości psychologicznych,
   b) inne metody i techniki psychologiczne – techniki, które obejmują w szczególności: rozmowę, wywiad, metodę biograficzną, obserwację, analizę

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 oraz uchyla się ustawę z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów.

próbek zachowania, techniki projekcyjne, genogram, eksperyment kliniczny, eksperyment naturalny (społeczny) oraz eksperyment laboratoryjny

– służące udzielaniu świadczeń psychologicznych, o których mowa w art. 23 ust. 2;

3) odbiorcy świadczeń psychologicznych – należy przez to rozumieć osobę objętą świadczeniami psychologicznymi, o których mowa w art. 23 ust. 2;

4) opiekunie faktycznym – należy przez to rozumieć opiekuna faktycznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581);

5) państwie członkowskim Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederację Szwajcarską;

6) rzeczniku dyscyplinarnym – należy przez to rozumieć Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego i regionalnego rzecznika dyscyplinarnego;

7) sądzie dyscyplinarnym – należy przez to rozumieć Krajowy Sąd Dyscyplinarny i regionalny sąd dyscyplinarny;

8) świadczeniu usługi transgranicznej – należy przez to rozumieć udzielanie tymczasowo lub okazjonalnie świadczenia psychologicznego, o którym mowa w art. 23 ust. 2, w Rzeczypospolitej Polskiej przez psychologa z państwa członkowskiego Unii Europejskiej uprawnionego do wykonywania zawodu psychologa w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 3. 1. Zawód psychologa jest zawodem zaufania publicznego.

2. Tytuł zawodowy „psycholog” podlega ochronie prawnej.

3. Tytułem zawodowym psychologa może posługiwać się osoba, która posiada prawo wykonywania zawodu psychologa.

Art. 4. Minister właściwy do spraw pracy sprawuje nadzór nad samorządem zawodowym psychologów, zwanym dalej „samorządem psychologów”, w zakresie i formach określonych w ustawie.

Rozdział 2

Prawo wykonywania zawodu psychologa

Art. 5. 1. Psycholog uzyskuje prawo wykonywania zawodu z dniem wpisu do Rejestru Psychologów, zwanego dalej „Rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi regionalna rada psychologów, zwana dalej „regionalną radą”, w systemie teleinformatycznym udostępnianym przez Krajową Radę Psychologów, zwaną dalej „Krajową Radą”.

3. Wpisu do Rejestru dokonuje regionalna rada właściwa ze względu na miejsce zamieszkania psychologa. W przypadku osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie posiadają miejsca zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej, wpisu do Rejestru dokonuje regionalna rada właściwa dla m.st. Warszawy.

4. Po wpisie do Rejestru psycholog przynależy do tej regionalnej izby psychologów, zwanej dalej „regionalną izbą”, której regionalna rada dokonała wpisu do Rejestru.

5. Regionalna rada wpisuje do Rejestru osobę, która spełnia następujące wymagania:

1) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej:
   a) studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia i studia drugiego stopnia na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra na tym kierunku albo
   b) jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra na tym kierunku lub
2) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[2)]) za równoważny z dyplomem i tytułem zawodowym, o którym mowa w pkt 1, lub
3) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu psychologa nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334 oraz z 2025 r. poz. 619);
4) korzysta z pełni praw publicznych oraz posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864.

5) swoim dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu psychologa, w szczególności nie była prawomocnie skazana za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
6) wykazuje znajomość języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu psychologa.

6. Wymaganie, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, uznaje się za spełnione w przypadku:
1) złożenia oświadczenia o znajomości języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu psychologa – w przypadku osób będących obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej i osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
2) przedstawienia dokumentu potwierdzającego legitymowanie się znajomością języka polskiego co najmniej na poziomie B2 w skali globalnej biegłości językowej według „Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment (CEFR) – Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie (ESOKJ)" – w przypadku cudzoziemców niebędących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, uważa się za spełniony, jeżeli osoba ubiegająca się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa ukończyła studia w języku polskim lub uzyskała świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego w języku polskim.

8. Rejestr jest rejestrem publicznym w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703).

9. Rejestr zawiera:
1) numer i datę wpisu do Rejestru;
2) dane osobowe psychologa:
   a) imię (imiona) i nazwisko,
   b) nazwisko rodowe,
   c) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało,
   d) obywatelstwo,
   e) adres miejsca zamieszkania,
   f) adres do korespondencji,
   g) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada,

h) dane dotyczące wykształcenia:
   – nazwę i adres siedziby uczelni,
   – numer i datę wydania dyplomu,
   – tytuł zawodowy;

3) informację o dopełnieniu obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego, o którym mowa w art. 29 ust. 1;
4) datę podjęcia uchwały o skreśleniu psychologa z Rejestru wraz z podaniem przyczyny;
5) zakres czynności, które sąd dyscyplinarny wskazał w prawomocnym orzeczeniu zgodnie z art. 94 ust. 7;
6) informację o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu psychologa;
7) informację o czasowym zaprzestaniu wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 6. 1. Rejestr jest jawny w zakresie następujących danych:
1) imienia (imion) i nazwiska psychologa;
2) numeru i daty wpisu do Rejestru;
3) adnotacji „wykonujący zawód" albo „niewykonujący zawodu".

2. Adnotację „niewykonujący zawodu", o której mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się w przypadkach wskazanych w art. 30 ust. 1 lub art. 94 ust. 1 pkt 5.

3. Wniosek o wpis do Rejestru jest składany do właściwej regionalnej rady na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Wniosek utrwalony w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym, a wniosek utrwalony w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

4. Wniesienie wniosku o wpis do Rejestru utrwalonego w postaci papierowej wymaga złożenia dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, oraz oświadczeń, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3, w postaci papierowej.

5. Wniesienie wniosku o wpis do Rejestru utrwalonego w postaci elektronicznej wymaga złożenia dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, oraz oświadczeń, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3, w postaci elektronicznej podpisanych kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub opatrzonych pieczęcią elektroniczną przez uprawniony podmiot.

6. Wpis do Rejestru jest dokonywany w terminie 14 dni od dnia, w którym uchwała w sprawie wpisu do Rejestru, o której mowa w art. 12 ust. 1, stała się ostateczna.

Art. 7. 1. Krajowa Rada udostępnia na stronie internetowej Krajowej Izby Psychologów, zwanej dalej „Krajową Izbą”, Rejestr obejmujący dane, o których mowa w art. 6 ust. 1.

2. Psycholog ma obowiązek zgłoszenia zmiany danych objętych wnioskiem o wpis do Rejestru w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zmiany. Zgłoszenie jest dokonywane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. W przypadku zmiany imienia (imion) i nazwiska do zgłoszenia dołącza się kopie dokumentów potwierdzających zmianę.

Art. 8. 1. Wniosek o wpis do Rejestru zawiera następujące dane osoby ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa:

1) imię (imiona) i nazwisko;
2) nazwisko rodowe;
3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;
4) obywatelstwo;
5) adres miejsca zamieszkania;
6) adres do korespondencji;
7) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 2, wniosek o wpis do Rejestru zawiera także imię (imiona) i nazwisko oraz numer wpisu do Rejestru opiekuna, z którym osoba ubiegająca się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa chce współpracować, wraz z dołączoną pisemną zgodą opiekuna.

Art. 9. 1. Do wniosku o wpis do Rejestru osoba ubiegająca się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa dołącza:

1) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub kwalifikacje:
   a) w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 5 pkt 1, oryginały lub notarialnie poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w tym przepisie,
   b) w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 5 pkt 2, urzędowo tłumaczone na język polski oryginały lub notarialnie poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w tym przepisie,
   c) w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 5 pkt 3, oryginał lub kopię decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu

regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;

2) pisemne oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych oraz posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;

3) pisemne oświadczenie, że nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;

4) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1, do wniosku o wpis do Rejestru dołącza dodatkowo:

1) notarialnie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu, na którego podstawie uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub innego dowodu potwierdzającego posiadanie przez cudzoziemca prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) oryginał lub notarialnie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 lub ust. 7.

4. Osoby będące obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej i osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1, dołączają dodatkowo oświadczenie o znajomości języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu psychologa.

5. Dokumenty w języku obcym przedkłada się z urzędowym tłumaczeniem na język polski dokonywanym przez:

1) tłumacza przysięgłego wpisanego na listę prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości;

2) tłumacza przysięgłego uprawnionego do dokonywania takich tłumaczeń w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG);

3) konsula.

6. Do dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, stosuje się art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594 i 1006).

Art. 10. Jeżeli wniosek o wpis do Rejestru nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 8 lub art. 9, regionalna rada wzywa osobę ubiegającą się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa do uzupełnienia lub poprawienia wniosku w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 11. Do prowadzenia przez regionalną radę postępowań w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu psychologa nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz świadczenia usługi transgranicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 12. 1. Uchwała regionalnej rady w sprawie wpisu do Rejestru i odmowy wpisu do Rejestru jest podejmowana w terminie 30 dni od dnia doręczenia kompletnego wniosku o wpis do Rejestru.

2. Regionalna rada odmawia dokonania wpisu do Rejestru w przypadku:

1) stwierdzenia niespełnienia wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 5;
2) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6.

3. Od uchwały w sprawie odmowy wpisu do Rejestru osobie ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa służy odwołanie do Krajowej Rady, w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.

4. Krajowa Rada rozpatruje odwołanie, o którym mowa w ust. 3, i wydaje uchwałę w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego odwołania.

5. W przypadku niepodjęcia uchwały przez regionalną radę w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia uchwały przez Krajową Radę w terminie, o którym mowa w ust. 4, osobie ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa służy skarga na bezczynność do sądu administracyjnego.

6. Od ostatecznej uchwały w sprawie wpisu do Rejestru i odmowy wpisu do Rejestru służy osobie ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa skarga do sądu administracyjnego. Skargę do sądu administracyjnego może wnieść także minister właściwy do spraw pracy.

7. W sprawach ostatecznej uchwały w sprawie wpisu do Rejestru i odmowy wpisu do Rejestru minister właściwy do spraw pracy może wziąć udział w toczącym się postępowaniu sądowoadministracyjnym na prawach przysługujących prokuratorowi. Przepis art. 8 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 i 1685 oraz z 2025 r. poz. 769, 1427 i 1882) stosuje się odpowiednio.

Art. 13. 1. Od wniosku o wpis do Rejestru regionalna rada pobiera opłatę w wysokości nie wyższej niż 10 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", w roku poprzedzającym rok, w którym wniosek został złożony, w drodze obwieszczenia, do dnia 15 stycznia każdego roku, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem".

2. Wniosek o:

1) zmianę danych objętych wnioskiem o wpis do Rejestru,
2) skreślenie z Rejestru

– nie podlega opłacie.

3. Regionalna rada wydaje zaświadczenie o wpisie do Rejestru. Za wydanie zaświadczenia regionalna rada pobiera opłatę w wysokości 50 zł.

4. Zaświadczenie zawiera:

1) imię (imiona) i nazwisko psychologa;
2) numer i datę wpisu do Rejestru;
3) adnotację „wykonujący zawód" albo „niewykonujący zawodu" według stanu na dzień wydania zaświadczenia;
4) zakres czynności, które sąd dyscyplinarny wskazał w prawomocnym orzeczeniu zgodnie z art. 94 ust. 7.

5. Na wniosek psychologa regionalna rada wydaje:

1) zaświadczenie potwierdzające, że psycholog uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej prawo wykonywania zawodu lub otrzymał dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzające posiadanie kwalifikacji zawodowych w celu uznania tych kwalifikacji w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
2) zaświadczenie potwierdzające, że psycholog posiada prawo wykonywania zawodu, które nie zostało zawieszone, oraz nie został ukarany przez sąd dyscyplinarny;

3) zaświadczenie potwierdzające, że przeciwko psychologowi nie toczy się postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
4) inne zaświadczenia wymagane przez właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.

6. Do opłaty za wydanie zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 4, stosuje się przepis art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

7. Do opłaty za wydanie zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 2 i 3, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

8. Opłaty, o których mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, stanowią dochód samorządu psychologów.

Art. 14. 1. Regionalna rada wydaje uchwałę w sprawie skreślenia psychologa z Rejestru w przypadku:
1) śmierci psychologa;
2) wydania negatywnej opinii końcowej, o której mowa w art. 20 ust. 3, jeżeli nie został złożony wniosek w trybie art. 20 ust. 11, albo prawomocnej negatywnej opinii uzupełniającej, o której mowa w art. 20 ust. 18;
3) złożenia przez psychologa wniosku o skreślenie z Rejestru;
4) prawomocnego orzeczenia wobec psychologa środka karnego pozbawienia praw publicznych;
5) prawomocnie orzeczonych wobec psychologa utraty albo ograniczenia zdolności do czynności prawnych;
6) prawomocnego skazania psychologa za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
7) prawomocnego orzeczenia wobec psychologa kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6;
8) prawomocnego orzeczenia wobec psychologa środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu psychologa;
9) utraty przez cudzoziemca niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
10) trwałej niezdolności do wykonywania zawodu psychologa, o której mowa w ust. 4.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 12 ust. 3–7 stosuje się odpowiednio.

3. Niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4–6 i 8, sąd wydający orzeczenie zawiadamia o jego wydaniu właściwą regionalną radę oraz każdy podmiot, w którym psycholog jest zatrudniony.

4. Regionalna rada na podstawie orzeczenia lekarskiego i po przeprowadzeniu szczegółowego postępowania wyjaśniającego może podjąć uchwałę o trwałej niezdolności psychologa do wykonywania zawodu.

5. Od uchwały regionalnej rady, o której mowa w ust. 4, psychologowi służy odwołanie do Krajowej Rady. Przepisy art. 12 ust. 3–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. Do uchwał regionalnej rady i Krajowej Rady w sprawie wpisu do Rejestru, odmowy wpisu do Rejestru, skreślenia psychologa z Rejestru oraz o trwałej niezdolności psychologa do wykonywania zawodu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) dotyczące decyzji administracyjnej.

Art. 16. 1. Psycholog wpisany do Rejestru może przynależeć tylko do jednej regionalnej izby.

2. Psycholog może zmienić przynależność do regionalnej izby, jeżeli nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

3. O zmianie przynależności do regionalnej izby psycholog zawiadamia w formie pisemnej regionalną radę regionalnej izby, do której dotychczas przynależał, oraz regionalną radę nowo wybranej regionalnej izby.

4. Psycholog przedstawia regionalnej radzie nowo wybranej regionalnej izby zaświadczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 5 pkt 3, wydane nie później niż 30 dni przed dniem złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3.

5. Regionalna rada nowo wybranej regionalnej izby dokonuje zmiany w Rejestrze w terminie 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3.

6. Regionalna rada nowo wybranej regionalnej izby zawiadamia regionalną radę regionalnej izby, do której psycholog dotychczas przynależał, o dokonanej zmianie w Rejestrze w terminie 14 dni od dnia dokonania tej zmiany.

7. Regionalna rada po otrzymaniu zawiadomienia o zmianie w Rejestrze, o którym mowa w ust. 6, przekazuje akta osobowe i dyscyplinarne psychologa regionalnej radzie nowo wybranej regionalnej izby.

Rozdział 3

Zasady wykonywania zawodu psychologa

Art. 17. 1. Po uzyskaniu wpisu do Rejestru psycholog współpracuje z opiekunem w sprawach dotyczących rozwoju zawodowego.

2. Celem współpracy z opiekunem jest udzielanie wsparcia psychologowi rozpoczynającemu wykonywanie zawodu psychologa przez wzmacnianie kompetencji zawodowych oraz zapoznawanie z praktycznymi aspektami etycznych standardów wykonywania tego zawodu.

3. Opiekunem może być psycholog, który wykonuje czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24 przez co najmniej 3 lata i złożył właściwej regionalnej radzie pisemne oświadczenie, że wykonuje czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24, przez co najmniej 3 lata. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Opiekunem nie może być psycholog, który:

1) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia psychologa, którego dotyczy obowiązek współpracy z opiekunem;
2) jest związany z psychologiem, którego dotyczy obowiązek współpracy z opiekunem, z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
3) pozostaje z psychologiem, którego dotyczy obowiązek współpracy z opiekunem, w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności opiekuna.

5. Opiekunowi przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe. Wynagrodzenie wypłaca się w wysokości ustalonej przez regionalną radę regionalnej izby, do której przynależy psycholog współpracujący z opiekunem.

6. Do zadań opiekuna należy:

1) doradztwo w zakresie ukierunkowania rozwoju zawodowego;
2) kształtowanie pożądanych zachowań i wartości spójnych z istotą zawodu psychologa, ustawą oraz zasadami etyki zawodowej;
3) udzielanie wsparcia, w szczególności w zakresie metodyki pracy psychologa;
4) monitorowanie postępów w nabywaniu umiejętności zawodowych;
5) zapoznanie z praktycznymi aspektami zastosowania wiedzy z zakresu psychologii;

6) omówienie zasad udzielania świadczeń psychologicznych, o których mowa w art. 23 ust. 2, w tym przestrzegania tajemnicy zawodowej, prowadzenia dokumentacji psychologicznej oraz uzyskiwania zgody na wykonywanie tych świadczeń.

7. Współpraca z opiekunem obejmuje 150 godzin, w tym co najmniej 75 godzin spotkań w trybie stacjonarnym.

8. Opiekun ustala z psychologiem indywidualny plan rozwoju zawodowego obejmujący:

1) okres trwania, częstotliwość, tryb i formę planowanych spotkań;
2) sposób weryfikacji nabytej wiedzy i nabytych umiejętności praktycznych.

9. Psycholog, którego dotyczy obowiązek współpracy z opiekunem, do czasu wydania pozytywnej opinii końcowej, o której mowa w art. 20 ust. 3, nie jest uprawniony do udzielania świadczeń psychologicznych, o których mowa w art. 23 ust. 2, na potrzeby postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego, postępowań sądowych, postępowań administracyjnych oraz postępowań rekrutacyjnych do publicznych: organów, instytucji, jednostek budżetowych oraz służb, o których mowa w art. 28 ust. 18.

Art. 18. 1. Regionalna rada wskazuje psychologowi opiekuna w terminie 30 dni od dnia wpisu do Rejestru.

2. Psycholog we wniosku o wpis do Rejestru może zaproponować opiekuna po uzyskaniu jego pisemnej zgody. Jeżeli uzasadniają to szczególne okoliczności, regionalna rada może wskazać innego opiekuna niż zaproponowany we wniosku.

3. Wskazany przez regionalną radę opiekun ma obowiązek podjęcia współpracy z psychologiem.

4. Psycholog może być jednocześnie opiekunem nie więcej niż 3 psychologów, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach – na jego wniosek i za zgodą regionalnej rady – większej liczby.

Art. 19. 1. Na uzasadniony wniosek o zmianę opiekuna, złożony w formie pisemnej przez psychologa lub opiekuna, regionalna rada wskazuje innego opiekuna w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku.

2. W przypadku zmiany opiekuna, przy ustalaniu liczby godzin współpracy, uwzględnia się liczbę zrealizowanych godzin współpracy z poprzednim opiekunem.

Art. 20. 1. Okres współpracy z opiekunem nie może być krótszy niż 9 miesięcy i nie może przekroczyć 24 miesięcy, licząc od dnia doręczenia psychologowi pisemnej informacji o wskazaniu opiekuna przez regionalną radę. W uzasadnionych przypadkach

regionalna rada może na wniosek psychologa przedłużyć na czas określony okres współpracy z opiekunem.

2. Psycholog w terminie 30 dni od dnia doręczenia pisemnej informacji o wskazaniu opiekuna przez regionalną radę jest obowiązany zgłosić się do opiekuna w celu podjęcia współpracy.

3. W terminie 30 dni od dnia zakończenia współpracy z psychologiem opiekun wydaje pisemną opinię końcową na temat rozwoju zawodowego i możliwości kontynuacji wykonywania zawodu przez tego psychologa. Opinia końcowa może być pozytywna albo negatywna.

4. Opinia końcowa jest sporządzana na podstawie co najmniej 5 opinii okresowych wydawanych po każdych zrealizowanych 30 godzinach współpracy z opiekunem. W przypadku zmiany opiekuna nowy opiekun bierze pod uwagę opinie okresowe wydane przez poprzedniego opiekuna.

5. W przypadku niepodjęcia przez psychologa współpracy z opiekunem albo zaprzestania współpracy opiekun wydaje negatywną opinię końcową, której uzasadnienie zawiera wskazanie faktu niepodjęcia współpracy z opiekunem albo jej zaprzestania.

6. Opiekun przekazuje wydane opinie okresowe do wiadomości psychologa, z którym współpracuje.

7. Opinia okresowa zawiera:

1) imię (imiona) i nazwisko opiekuna wydającego opinię wraz z numerem wpisu do Rejestru;
2) imię (imiona) i nazwisko psychologa współpracującego z opiekunem wraz z numerem wpisu do Rejestru;
3) datę wydania opinii;
4) wskazanie liczby zrealizowanych godzin współpracy z opiekunem według stanu na dzień wydania opinii;
5) uzasadnienie zawierające ocenę rzetelności wykonywania zawodu psychologa współpracującego z opiekunem oraz znajomości i zastosowania w praktyce ustawy i Kodeksu Etyki Zawodowej;
6) podpis opiekuna.

8. Opinia końcowa zawiera:

1) imię (imiona) i nazwisko opiekuna wydającego opinię wraz z numerem wpisu do Rejestru;

2) imię (imiona) i nazwisko psychologa współpracującego z opiekunem wraz z numerem wpisu do Rejestru;
3) datę wydania opinii;
4) wskazanie liczby zrealizowanych godzin współpracy z opiekunem;
5) uzasadnienie, które składa się z:
   a) oceny rzetelności wykonywania zawodu psychologa współpracującego z opiekunem,
   b) oceny znajomości i zastosowania w praktyce ustawy i Kodeksu Etyki Zawodowej przez psychologa współpracującego z opiekunem;
6) podpis opiekuna;
7) pouczenie o prawie do złożenia wniosku o wydanie opinii uzupełniającej, o którym mowa w ust. 11.

9. Do opinii końcowej załącza się opinie okresowe wydane w całym okresie współpracy z opiekunem.

10. Opiekun przekazuje opinię końcową regionalnej radzie właściwej dla psychologa, z którym współpracował, oraz temu psychologowi.

11. W przypadku negatywnej opinii końcowej, na wniosek psychologa złożony w terminie 14 dni od dnia doręczenia opinii, regionalna rada powołuje komisję w składzie 3 psychologów, zwaną dalej „komisją”, w celu wydania opinii uzupełniającej.

12. Członkiem komisji może być psycholog, który wykonuje czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24 przez co najmniej 5 lat i złożył właściwej regionalnej radzie pisemne oświadczenie, że wykonuje czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24 przez co najmniej 5 lat. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

13. Członek komisji podlega wyłączeniu, gdy psycholog:
1) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia członka komisji;
2) jest związany z członkiem komisji z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
3) pozostaje z członkiem komisji w stosunku zależności służbowej;
4) pozostaje z członkiem komisji w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności członka komisji.

14. Regionalna rada wyłącza członka komisji na jego żądanie lub na wniosek psychologa, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności członka komisji.

15. W przypadku wyłączenia członka komisji regionalna rada wyznacza innego członka komisji w terminie 7 dni od dnia wyłączenia członka komisji.

16. Wniosek, o którym mowa w ust. 11, zawiera uzasadnienie wskazujące okoliczności, które stanowią podstawę jego złożenia. Do wniosku psycholog może dołączyć dowody potwierdzające te okoliczności.

17. Komisja wydaje opinię uzupełniającą w drodze uchwały po:

1) zapoznaniu się z dokumentacją sporządzoną przez opiekuna w trakcie trwania współpracy z psychologiem;
2) zapoznaniu się z dowodami, o których mowa w ust. 16;
3) przeprowadzeniu z opiekunem rozmowy na temat przebiegu współpracy z psychologiem;
4) przeprowadzeniu z psychologiem rozmowy oceniającej wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do wykonywania zawodu psychologa.

18. Opinia uzupełniająca może być pozytywna albo negatywna.

19. Opinia uzupełniająca jest przyjmowana przez komisję większością głosów.

20. Opinia uzupełniająca zawiera:

1) imię (imiona) i nazwisko każdego z członków komisji wraz z numerem wpisu do Rejestru;
2) imię (imiona) i nazwisko psychologa współpracującego z opiekunem wraz z numerem wpisu do Rejestru;
3) datę wydania opinii uzupełniającej;
4) oznaczenie opinii końcowej wskazanej we wniosku, o którym mowa w ust. 11;
5) stanowisko komisji wraz z uzasadnieniem;
6) podpis każdego z członków komisji.

21. Opinia uzupełniająca jest wydawana w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 11. Przepisy art. 12 ust. 5–7 i art. 15 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. W celu określenia jednolitych zasad organizacji współpracy psychologa z opiekunem Krajowa Rada ustala:

1) rekomendacje dla opiekunów dotyczące:

a) sposobu współpracy psychologa z opiekunem, które zawierają co najmniej wytyczne dotyczące sposobu weryfikacji rzetelności pracy psychologa, znajomości oraz praktycznego zastosowania ustawy i Kodeksu Etyki Zawodowej,

b) sporządzania i treści uzasadnienia opinii okresowej, końcowej i uzupełniającej;

2) zakres tematyczny współpracy psychologa z opiekunem;

3) wzory dokumentów poświadczających współpracę psychologa z opiekunem.

Art. 22. 1. Od dnia wpisu do Rejestru psycholog wykonuje zawód samodzielnie.

2. Psycholog wykonuje zawód zgodnie z aktualnym stanem wiedzy psychologicznej, z należytą starannością oraz zgodnie z zasadami etyki zawodowej określonymi w Kodeksie Etyki Zawodowej, a także z poszanowaniem prywatności i godności osobistej odbiorcy świadczeń psychologicznych oraz osób trzecich.

3. Psycholog jest obowiązany do ochrony danych osobowych uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu.

Art. 23. 1. Wykonywanie zawodu psychologa polega na udzielaniu świadczeń psychologicznych, o których mowa w ust. 2.

2. Świadczeniami psychologicznymi są następujące działania:

1) diagnoza psychologiczna polegająca na rozpoznawaniu za pomocą metod psychologicznych, opartych na dowodach naukowych, właściwości funkcjonowania psychologicznego odbiorcy świadczeń psychologicznych oraz ich psychologicznych przyczyn i skutków,

2) opiniowanie psychologiczne polegające na opisie aktualnego funkcjonowania psychologicznego odbiorcy świadczeń psychologicznych, sporządzonym pisemnie na podstawie przeprowadzonego badania psychologicznego,

3) orzekanie psychologiczne na podstawie odrębnych przepisów polegające na formułowaniu pisemnej diagnozy psychologicznej o aktualnym funkcjonowaniu odbiorcy świadczeń psychologicznych,

4) udzielanie pomocy psychologicznej polegającej na stosowaniu form oddziaływania psychologicznego ukierunkowanych na rozwój, podnoszenie jakości życia, profilaktykę, zachowanie i przywracanie zdrowia psychicznego, zapobieganie, zmniejszanie i usuwanie nieprawidłowości dotyczących zdrowia psychicznego odbiorcy świadczeń psychologicznych oraz wsparcie w sytuacji doświadczenia kryzysu, traumy lub stresu

– zwane dalej „świadczeniami psychologicznymi”.

3. Zastrzeżenie udzielania świadczeń psychologicznych, o których mowa w ust. 2 pkt 4, przez psychologa nie ogranicza prawa do podejmowania poszczególnych działań mieszczących się w zakresie udzielania pomocy psychologicznej przez osoby, które nie posiadają prawa wykonywania zawodu psychologa, jeżeli są one realizowane w związku z wykonywaniem zadań określonych w odrębnych przepisach.

4. Psycholog może prowadzić psychoterapię na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Do prowadzenia psychoterapii przez psychologa stosuje się odpowiednio przepisy ust. 7, art. 22, art. 25–28 i rozdziału 5.

5. Prawo do prowadzenia psychoterapii przez psychologa nie ogranicza prawa do prowadzenia psychoterapii osobom, które spełniają wymagania niezbędne do prowadzenia psychoterapii na podstawie odrębnych przepisów i nie posiadają prawa wykonywania zawodu psychologa.

6. Psycholog posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia uzyskany na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 342) uzyskuje kompetencje i kwalifikacje niezbędne do udzielania świadczeń zdrowotnych w zakresie wiedzy i umiejętności określonych w programie specjalizacji i jest osobą wykonującą zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637 i 1211).

7. Psycholog podczas udzielania świadczeń psychologicznych oraz w związku z ich udzielaniem korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872).

Art. 24. Za wykonywanie zawodu psychologa uważa się również:

1) prowadzenie przez psychologa badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie psychologii;
2) prowadzenie przez psychologa działalności dydaktycznej w zakresie psychologii;
3) prowadzenie przez psychologa działalności w zakresie ustawicznego rozwoju zawodowego psychologów;
4) kierowanie przez psychologa pracą zawodową osób wykonujących zawód psychologa;
5) sprawowanie funkcji z wyboru w organach samorządu psychologów lub wykonywanie pracy na rzecz tego samorządu w zakresie realizacji jego zadań.

Art. 25. 1. Podjęcie i wykonywanie świadczeń psychologicznych następuje za zgodą odbiorcy świadczeń psychologicznych, po uprzednim poinformowaniu go o jego prawach określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

2. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, w przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona, zgodę wyraża jego przedstawiciel ustawowy, a w sytuacji braku przedstawiciela ustawowego – opiekun faktyczny, po otrzymaniu informacji o prawach odbiorcy świadczeń psychologicznych określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

3. Jeżeli odbiorca świadczeń psychologicznych ukończył 16 lat, dla podjęcia i wykonywania świadczeń psychologicznych wymagana jest także jego zgoda, po uprzednim udzieleniu informacji o jego prawach określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

4. Jeżeli osoba ubezwłasnowolniona jest w stanie z rozeznaniem wypowiedzieć opinię w sprawie skorzystania ze świadczeń psychologicznych, wymagana jest także zgoda tej osoby.

5. W przypadku sprzecznych oświadczeń odbiorcy świadczeń psychologicznych, o którym mowa w ust. 3 i 4, i jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego zgodę na podjęcie i wykonywanie świadczeń psychologicznych wyraża sąd opiekuńczy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy świadczeń psychologicznych.

6. Jeżeli odbiorca świadczeń psychologicznych nie ukończył 16 lat i jest w stanie z rozeznaniem wypowiedzieć opinię w sprawie skorzystania ze świadczeń psychologicznych, psycholog powinien wysłuchać jego zdania i odnotować tę opinię lub jej brak w dokumentacji psychologicznej.

7. Podjęcie i wykonywanie świadczeń psychologicznych wobec odbiorcy świadczeń psychologicznych, który nie ukończył 16 lat, oraz wobec osoby ubezwłasnowolnionej następuje po uprzednim udzieleniu przystępnej informacji o ich prawach określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

8. Zgoda, o której mowa w ust. 1–4, nie jest wymagana, w przypadku gdy obowiązek poddania się świadczeniom psychologicznym wynika z odrębnych przepisów.

9. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana, gdy małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona zwrócą się z uzasadnioną potrzebą objęcia ich pomocą psychologiczną w sytuacji doświadczania kryzysu, traumy lub stresu.

10. Po udzieleniu świadczeń psychologicznych psycholog informuje odbiorcę świadczeń psychologicznych, jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego o swoich wnioskach, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Art. 26. 1. Psycholog, wykonując zawód, nie jest związany poleceniem co do treści diagnozy psychologicznej, opinii psychologicznej, orzeczenia psychologicznego lub doboru metod psychologicznych.

2. Psycholog ma prawo odmówić udzielenia świadczenia psychologicznego tylko z ważnych powodów.

3. Psycholog ma obowiązek udzielić świadczenia psychologicznego w każdym przypadku, gdy zwłoka w jego udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia. Przepisu art. 25 ust. 2 nie stosuje się.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również w przypadku, gdy odbiorca świadczeń psychologicznych, o którym mowa w art. 25 ust. 2, nie ma przedstawiciela ustawowego ani opiekuna faktycznego albo porozumienie się z tymi osobami jest niemożliwe.

5. W przypadku odmowy udzielenia świadczenia psychologicznego psycholog ma obowiązek bez zbędnej zwłoki uprzedzić o tym odbiorcę świadczeń psychologicznych, jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, psycholog, który odmówił udzielenia świadczenia psychologicznego, wskazuje innego psychologa lub podmiot, w którym odbiorca świadczeń psychologicznych może uzyskać właściwe świadczenie psychologiczne.

6. Odmowę udzielenia świadczenia psychologicznego psycholog odnotowuje i uzasadnia w prowadzonej dokumentacji psychologicznej.

7. W przypadku powzięcia przez psychologa wątpliwości w zakresie diagnozy psychologicznej lub wątpliwości terapeutycznych może on skonsultować problem z innym psychologiem, osobą wykonującą zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej lub osobą posiadającą tytuł specjalisty w dziedzinie ochrony zdrowia określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia. Informację o konsultacji psycholog odnotowuje i uzasadnia w prowadzonej dokumentacji psychologicznej.

Art. 27. 1. Psycholog jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzielaniem świadczeń psychologicznych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy:

1) wynika to z odrębnych przepisów;
2) zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia odbiorcy świadczeń psychologicznych lub innych osób;
3) zachodzi potrzeba, wyłącznie w celu udzielenia dalszych świadczeń psychologicznych, przekazania osobie, o której mowa w art. 26 ust. 7, niezbędnych informacji o odbiorcy świadczeń psychologicznych związanych z udzielanym świadczeniem psychologicznym, po uprzednim uzyskaniu na to zgody odbiorcy świadczeń psychologicznych lub jego przedstawiciela ustawowego;
4) świadczenie psychologiczne zostało wykonane na zlecenie podmiotu uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów – wyłącznie w odniesieniu do tego podmiotu;
5) odbiorca świadczeń psychologicznych lub jego przedstawiciel ustawowy wyrazi pisemną zgodę na ujawnienie tajemnicy, po uprzednim poinformowaniu o skutkach jej ujawnienia, chyba że dobro odbiorcy świadczeń psychologicznych jest zagrożone, a zgodę na ujawnienie tajemnicy wyraził wyłącznie przedstawiciel ustawowy;
6) psycholog składa zeznania i wyjaśnienia w trakcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów – w zakresie okoliczności objętych postępowaniem.

3. W przypadku gdy świadczenie psychologiczne jest udzielane jednocześnie więcej niż jednemu odbiorcy świadczeń psychologicznych, pisemna zgoda na ujawnienie tajemnicy jest wymagana od wszystkich odbiorców tego świadczenia psychologicznego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, ujawnienie tajemnicy może nastąpić wyłącznie w niezbędnym zakresie. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 5, zakres ujawnienia tajemnicy może zostać ograniczony przez odbiorcę świadczeń psychologicznych lub jego przedstawiciela ustawowego.

5. Psycholog jest związany tajemnicą również po śmierci odbiorcy świadczeń psychologicznych, chyba że zgodę na ujawnienie tajemnicy wyrazi w formie pisemnej osoba bliska w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Osoba bliska wyrażająca zgodę na ujawnienie tajemnicy może określić niezbędny zakres jej ujawnienia.

6. Zwolnienia z tajemnicy, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się, jeżeli ujawnieniu tajemnicy sprzeciwiła się inna osoba bliska lub za życia sprzeciwił się temu odbiorca świadczeń psychologicznych. Sprzeciw dołącza się do dokumentacji psychologicznej odbiorcy świadczeń psychologicznych.

7. W przypadku sporu między osobami bliskimi o ujawnienie tajemnicy lub o zakres jej ujawnienia zgodę na ujawnienie tajemnicy wyraża sąd, o którym mowa w art. 628 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, z późn. zm.[3)]), w postępowaniu nieprocesowym na wniosek osoby bliskiej lub psychologa. Psycholog może wystąpić z wnioskiem do sądu także w przypadku uzasadnionych wątpliwości, czy osoba występująca o ujawnienie tajemnicy lub sprzeciwiająca się jej ujawnieniu jest osobą bliską. Sąd, wyrażając zgodę na ujawnienie tajemnicy, może określić zakres jej ujawnienia.

Art. 28. 1. Psycholog ma obowiązek prowadzenia dokumentacji psychologicznej odbiorcy świadczeń psychologicznych. Dokumentacja psychologiczna jest objęta tajemnicą.

2. Dokumentacja psychologiczna zawiera co najmniej:

1) oznaczenie odbiorcy świadczeń psychologicznych pozwalające na ustalenie jego tożsamości:
   a) imię (imiona) i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) adres miejsca zamieszkania,
   d) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało,
   e) w przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni – imiona i nazwiska przedstawicieli ustawowych oraz adresy ich miejsc zamieszkania, a w przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest osoba ubezwłasnowolniona – imię (imiona) i nazwisko przedstawiciela ustawowego oraz adres jego miejsca zamieszkania;
2) oznaczenie psychologa udzielającego świadczeń psychologicznych obejmujące jego imię (imiona) i nazwisko oraz numer wpisu do Rejestru;
3) nazwę i adres siedziby podmiotu, w którym udzielono świadczeń psychologicznych;
4) opis udzielonych świadczeń psychologicznych;
5) datę sporządzenia;
6) podpis psychologa udzielającego świadczeń psychologicznych.

3. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, dokumentację psychologiczną dotyczącą świadczeń psychologicznych udzielanych w podmiocie wykonującym

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1841 oraz z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518 i 1661.

działalność leczniczą dołącza się do dokumentacji medycznej, a do jej przechowywania i przejmowania stosuje się odpowiednio art. 29 i art. 30a ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

4. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, odbiorca świadczeń psychologicznych ma prawo do dostępu do dokumentacji psychologicznej dotyczącej udzielonych mu świadczeń psychologicznych, z wyłączeniem arkuszy testów psychologicznych oraz notatek roboczych psychologa o znaczeniu krótkotrwałym.

5. Do udostępniania dokumentacji psychologicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 i art. 28 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

6. W przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona, dokumentację psychologiczną udostępnia się jego przedstawicielowi ustawowemu.

7. Psycholog może odmówić dostępu do dokumentacji psychologicznej przedstawicielowi ustawowemu w szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy dobro odbiorcy świadczeń psychologicznych jest zagrożone. W przypadku odmowy przedstawiciel ustawowy może wystąpić o zgodę na udostępnienie dokumentacji psychologicznej do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy świadczeń psychologicznych. Sąd, wyrażając zgodę na dostęp do dokumentacji psychologicznej, określa zakres tego dostępu.

8. Dokumentację psychologiczną udostępnia się również:

1) sądom oraz prokuraturom w zakresie, w jakim dokumentacja psychologiczna jest niezbędna dla potrzeb prowadzonego postępowania;
2) sądom dyscyplinarnym i rzecznikom dyscyplinarnym w związku z prowadzonym postępowaniem w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
3) uprawnionym na mocy odrębnych przepisów organom i instytucjom, jeżeli świadczenie psychologiczne zostało udzielone na ich wniosek.

9. Psycholog jest obowiązany przechowywać dokumentację psychologiczną w postaci papierowej lub elektronicznej przez 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym udzielanie świadczeń psychologicznych zostało zakończone, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Jeżeli świadczenia psychologiczne są udzielane w ramach działalności podmiotu, w którym psycholog wykonuje zawód, obowiązek przechowywania dokumentacji psychologicznej ciąży na tym podmiocie.

10. W przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni, dokumentację psychologiczną przechowuje się przez 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym małoletni osiągnął pełnoletność, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

11. Dokumentację psychologiczną przechowuje się w warunkach organizacyjnych i technicznych zapewniających jej ochronę przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą oraz uniemożliwiających dostęp osób nieupoważnionych.

12. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 9 i 10, dokumentację psychologiczną niszczy się w sposób uniemożliwiający odtworzenie jej treści. Z procesu niszczenia dokumentacji psychologicznej sporządza się protokół.

13. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, dokumentacja psychologiczna przeznaczona do zniszczenia może być wydana odbiorcy świadczeń psychologicznych, jego przedstawicielowi ustawowemu lub osobie upoważnionej pisemnie przez odbiorcę świadczeń psychologicznych, z wyłączeniem arkuszy testów psychologicznych oraz notatek roboczych psychologa o znaczeniu krótkotrwałym. Z czynności tej sporządza się protokół.

14. W przypadku zaprzestania udzielania świadczeń psychologicznych psycholog przekazuje dokumentację psychologiczną podmiotom, o których mowa w ust. 16, 18 lub 19, w sposób zapewniający zabezpieczenie jej przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą oraz dostępem osób nieupoważnionych.

15. Psycholog, który zaprzestał udzielania świadczeń psychologicznych, informuje właściwą regionalną radę o miejscu przechowywania dokumentacji psychologicznej spełniającym wymagania, o których mowa w ust. 11. Dodatkowo psycholog jest obowiązany do aktualizacji danych, o których mowa w art. 5 ust. 9 pkt 2 lit. f, co najmniej przez czas zastrzeżony dla przechowywania dokumentacji psychologicznej.

16. Dokumentację psychologiczną prowadzoną przez psychologa, o którym mowa w ust. 15, może za zgodą odbiorcy świadczeń psychologicznych przejąć inny psycholog, który udziela świadczeń psychologicznych danemu odbiorcy.

17. W przypadku śmierci psychologa, który udzielał świadczeń psychologicznych, za przechowywanie i udostępnianie dokumentacji psychologicznej odpowiada właściwa regionalna izba.

18. W odniesieniu do psychologów będących: żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszami Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu

Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Marszałkowskiej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej, w przypadku braku psychologa przejmującego udzielanie świadczeń psychologicznych lub braku psychologa w danej jednostce organizacyjnej, dokumentacja psychologiczna jest przekazywana psychologowi z innej jednostki organizacyjnej w obrębie struktury danej służby.

19. W celu zagwarantowania przechowywania dokumentacji psychologicznej w sposób zapewniający zabezpieczenie jej przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą oraz dostępem osób nieupoważnionych psycholog może powierzyć innemu podmiotowi przetwarzanie danych osobowych zawartych w dokumentacji psychologicznej w związku z realizacją przez ten podmiot umowy o powierzeniu przetwarzania danych osobowych.

20. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi, lub przekazywaniu, polegającym co najmniej na:

1) dopuszczeniu przez administratora do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób pisemnie przez niego upoważnionych;
2) pisemnym zobowiązaniu się osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania w tajemnicy informacji związanych z odbiorcą świadczeń psychologicznych;
3) stosowaniu środków technicznych i organizacyjnych zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi, lub przekazywaniu oraz ich regularnemu testowaniu i doskonaleniu.

Art. 29. 1. Psycholog ma prawo i obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego przez aktualizację wiedzy i rozwijanie umiejętności zawodowych.

2. Obowiązek ustawicznego rozwoju zawodowego jest realizowany w 5-letnich okresach rozliczeniowych, zwanych dalej „okresami edukacyjnymi”. Okres edukacyjny rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym:

1) psycholog uzyskał pozytywną opinię końcową, o której mowa w art. 20 ust. 3, albo pozytywną opinię uzupełniającą, o której mowa w art. 20 ust. 18;
2) psycholog, o którym mowa w art. 30 ust. 1, podjął wykonywanie zawodu.

3. Ustawiczny rozwój zawodowy obejmuje kształcenie podyplomowe lub doskonalenie zawodowe.

4. Krajowa Rada określa zakres kształcenia podyplomowego oraz formę i zakres doskonalenia zawodowego, które stanowią realizację obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego.

5. Doskonalenie zawodowe jest organizowane lub koordynowane przez samorząd psychologów.

6. Przebieg ustawicznego rozwoju zawodowego psychologa dokumentuje się w karcie rozwoju zawodowego, którą prowadzi regionalna rada. Regionalna rada jest administratorem danych zawartych w karcie rozwoju zawodowego.

7. Karta rozwoju zawodowego zawiera:

1) imię (imiona) i nazwisko psychologa;
2) numer wpisu do Rejestru;
3) datę rozpoczęcia okresu edukacyjnego;
4) informację o formie, terminach i miejscach realizacji obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego;
5) informację o zrealizowaniu obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego.

8. Psycholog, w terminie 30 dni od dnia zakończenia danego okresu edukacyjnego, przekazuje regionalnej radzie dokumenty potwierdzające realizację obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego w celu wypełnienia przez regionalną radę karty rozwoju zawodowego.

9. Krajowa Rada ustala:

1) liczbę punktów edukacyjnych za poszczególne formy ustawicznego rozwoju zawodowego oraz dokumenty potwierdzające ich realizację, a także liczbę punktów edukacyjnych niezbędnych do dopełnienia obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego;
2) wzór karty rozwoju zawodowego.

Art. 30. 1. Psycholog, który zamierza zaprzestać wykonywania zawodu przez czas określony, zgłasza to niezwłocznie właściwej regionalnej radzie w formie pisemnej.

2. W okresie zaprzestania wykonywania zawodu psycholog, o którym mowa w ust. 1:

1) podlega obowiązkowi opłacania składek członkowskich;
2) podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w ustawie;
3) jest zwolniony z obowiązku ustawicznego rozwoju zawodowego.

Rozdział 4

Samorząd psychologów

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 31. 1. Psychologowie są zorganizowani na zasadach samorządu zawodowego.

2. Samorząd psychologów jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko przepisom prawa.

3. Przynależność psychologa do samorządu psychologów jest obowiązkowa.

Art. 32. 1. Jednostkami organizacyjnymi samorządu psychologów są:

1) Krajowa Izba;
2) regionalne izby.

2. Liczbę i obszar działania poszczególnych regionalnych izb ustala Krajowy Zjazd Psychologów, zwany dalej „Krajowym Zjazdem”.

3. Liczba regionalnych izb nie może być mniejsza niż cztery.

4. Przy ustalaniu obszaru działania regionalnych izb uwzględnia się podział administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Krajowa Izba i regionalne izby posiadają osobowość prawną.

Art. 33. Siedzibą Krajowej Izby jest Warszawa.

Art. 34. Do zadań samorządu psychologów należy w szczególności:

1) sprawowanie pieczy nad należytym wykonywaniem zawodu psychologa;
2) ustanawianie zasad etyki zawodowej dotyczących wykonywania zawodu psychologa oraz dbanie o ich przestrzeganie;
3) prowadzenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
4) reprezentowanie psychologów i ochrona ich interesów zawodowych;
5) organizacja lub koordynacja doskonalenia zawodowego psychologów;
6) współdziałanie z organami administracji publicznej oraz organizacjami w kraju i za granicą w sprawach dotyczących wykonywania zawodu psychologa;
7) opiniowanie aktów prawnych dotyczących zawodu psychologa;
8) zarządzanie majątkiem Krajowej Izby i regionalnych izb.

Art. 35. 1. Wybory do organów samorządu psychologów są równe, powszechne i odbywają się w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

2. Czynne i bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb psychologów, z wyłączeniem:

1) prawomocnie skazanych na kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2–5, przez okresy wskazane w art. 94 ust. 5 i 6 lub
2) członków, wobec których sąd orzekł prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych lub środek karny polegający na zakazie wykonywania zawodu psychologa albo sąd lub prokurator wydał postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia wykonywania zawodu psychologa.

3. Delegatami:

1) na Krajowy Zjazd są psychologowie z każdej regionalnej izby w liczbie proporcjonalnej do ich liczebności w regionalnych izbach;
2) na regionalny zjazd psychologów, zwany dalej „regionalnym zjazdem", są psychologowie z danej regionalnej izby w liczbie proporcjonalnej do ich liczebności w tej izbie.

4. Wyboru delegatów:

1) dokonuje się spośród członków regionalnej izby, którzy zgłosili chęć kandydowania;
2) dokonują członkowie regionalnej izby.

5. Delegaci mogą być wybierani w trybie korespondencyjnym, w tym z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) na zasadach określonych w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.[4)]).

6. Obowiązkiem delegata jest udział w zjeździe, na który został wybrany.

Art. 36. 1. Organy samorządu psychologów podejmują decyzje w drodze uchwał zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

2. Organ samorządu psychologów może obradować na posiedzeniach prowadzonych z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art.

---

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, co może obejmować w szczególności:

1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między uczestnikami posiedzenia;
2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku;
3) identyfikację osoby, która korzysta ze środków komunikacji elektronicznej;
4) oddanie głosu z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

3. Przetwarzanie danych osobowych dokonywane przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej odbywa się na zasadach określonych w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

4. Posiedzenia organów samorządu psychologów są protokołowane. Protokół zawiera w szczególności:

1) imiona i nazwiska członków organu samorządu psychologów oraz innych upoważnionych osób uczestniczących w posiedzeniu;
2) zapis przebiegu posiedzenia, w tym treść podjętych uchwał i wyniki głosowań.

Art. 37. 1. Krajowa Rada i regionalne rady przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy odpisy uchwał w terminie 14 dni od dnia ich podjęcia. Krajowa Rada przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw pracy odpisy uchwał Krajowego Zjazdu w terminie 30 dni od dnia ich podjęcia.

2. Minister właściwy do spraw pracy może zaskarżyć do Sądu Najwyższego uchwałę organu samorządu psychologów pod zarzutem niezgodności z prawem w terminie 60 dni od dnia jej doręczenia. Zaskarżoną uchwałę Sąd Najwyższy utrzymuje w mocy albo ją uchyla i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu psychologów, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia.

3. Minister właściwy do spraw pracy może zwrócić się do Krajowego Zjazdu, regionalnego zjazdu, Krajowej Rady lub regionalnej rady z wnioskiem o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu psychologów.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, rozpatruje najbliższy Krajowy Zjazd albo regionalny zjazd, a Krajowa Rada albo regionalna rada – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do uchwał w sprawie wpisu do Rejestru, odmowy wpisu do Rejestru oraz skreślenia psychologa z Rejestru.

6. W przypadku powzięcia przez ministra właściwego do spraw pracy wątpliwości co do zgodności z prawem uchwały w sprawie wpisu do Rejestru, odmowy wpisu do Rejestru lub skreślenia psychologa z Rejestru minister może zwrócić się do regionalnej rady lub Krajowej Rady o przekazanie podjętej przez tę radę uchwały. Regionalna rada lub Krajowa Rada przekazuje uchwałę w terminie 14 dni od dnia doręczenia wystąpienia ministra. Minister właściwy do spraw pracy w terminie miesiąca od dnia otrzymania uchwały może zwrócić się z wnioskiem do Krajowej Rady o wszczęcie postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności tej uchwały. Krajowa Rada wszczyna postępowanie w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku ministra.

7. Regionalna rada może wszcząć postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały w sprawie wpisu do Rejestru, odmowy wpisu do Rejestru lub skreślenia psychologa z Rejestru w przypadku powzięcia wątpliwości co do ich zgodności z prawem.

Art. 38. 1. Kadencja organów samorządu psychologów trwa 4 lata.

2. Organy samorządu psychologów działają do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

3. Tej samej funkcji w tym samym organie samorządu psychologów nie można sprawować dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje. Pełnienie funkcji dłużej niż przez 24 miesiące w danej kadencji przyjmuje się za pełnienie tej funkcji przez pełną kadencję.

4. Wyboru zastępców rzecznika dyscyplinarnego dokonuje się na okres kadencji rzecznika dyscyplinarnego. Zastępcy rzecznika dyscyplinarnego pełnią funkcje do czasu wyboru nowych zastępców rzecznika dyscyplinarnego.

5. Członkowie organów samorządu psychologów mogą być odwołani przez organ, który ich wybrał.

6. Mandat członka organu samorządu psychologów wygasa z rozpoczęciem posiedzenia nowo wybranego organu samorządu psychologów kolejnej kadencji, a przed tym terminem w przypadku:

1) zrzeczenia się mandatu;
2) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2–6;
3) odwołania przez organ;

4) utraty prawa wykonywania zawodu psychologa.

7. Zmiana przez psychologa przynależności do regionalnej izby powoduje wygaśnięcie mandatu wyłącznie w organie regionalnej izby, do której psycholog dotychczas przynależał.

8. W przypadku wygaśnięcia mandatu na miejsce członka organu samorządu psychologów wstępuje kandydat, który w wyborach do tego organu uzyskał kolejną największą liczbę głosów, a nie utracił biernego prawa wyborczego. Przy równej liczbie głosów decyduje kolejność umieszczenia na liście kandydatów.

9. Mandat rzecznika dyscyplinarnego ulega zawieszeniu, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 39. 1. Samorząd psychologów może prowadzić działalność gospodarczą.

2. Działalność samorządu psychologów jest finansowana:

1) ze składek członkowskich;
2) z opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1, 3, 6 i 7;
3) z kar pieniężnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3;
4) z działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1.

3. Działalność samorządu psychologów może być finansowana z innych źródeł niż wskazane w ust. 2, w szczególności z zapisów, darowizn i dotacji.

4. Na pisemny wniosek psychologa regionalna rada może go zwolnić od obowiązku opłacania składek członkowskich w całości lub w części. Do wniosku psycholog dołącza:

1) oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich ponoszenie narazi go na taki uszczerbek;
2) dokumenty uprawdopodabniające wskazany we wniosku stan faktyczny.

5. Psycholog informuje regionalną radę o każdej zmianie okoliczności, na podstawie których został zwolniony od obowiązku opłacania składek członkowskich w całości lub w części.

Art. 40. Nieopłacone w terminie składki członkowskie podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1302).

Art. 41. 1. Utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2, w celu realizacji zadań określonych w ustawie zapewnia Krajowa Rada.

2. Administratorami danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 9, art. 6 ust. 1, art. 8 i art. 9, w zakresie zadań nadanych im ustawą są regionalna rada i Krajowa Rada.

3. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 8 i art. 9, w odniesieniu do osób, co do których została wydana prawomocna uchwała w sprawie odmowy wpisu do Rejestru, wynosi 3 lata od końca roku kalendarzowego, w którym zakończyło się postępowanie w sprawie wpisu do Rejestru.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 8 i art. 9, w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 14 ust. 1, wynosi 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym uchwała w sprawie skreślenia psychologa z Rejestru stała się prawomocna.

5. Krajowa Rada zapewnia cyberbezpieczeństwo systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2, przez:

1) prowadzenie systematycznego szacowania ryzyka wystąpienia incydentu oraz zarządzanie tym ryzykiem;
2) wdrożenie odpowiednich i proporcjonalnych do oszacowanego ryzyka środków technicznych i organizacyjnych.

Oddział 2

Krajowa Izba

Art. 42. Organami Krajowej Izby są:

1) Krajowy Zjazd;
2) Krajowa Rada;
3) Krajowa Komisja Rewizyjna;
4) Krajowy Sąd Dyscyplinarny;
5) Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny.

Art. 43. 1. Najwyższą władzą Krajowej Izby jest Krajowy Zjazd.

2. W Krajowym Zjeździe biorą udział delegaci, o których mowa w art. 35 ust. 3 pkt 1.

Art. 44. 1. Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada nie rzadziej niż raz na 4 lata. Ogłoszenie o zwołaniu Krajowego Zjazdu Krajowa Rada zamieszcza na stronie internetowej Krajowej Izby co najmniej na 21 dni przed terminem zjazdu.

2. Ogłoszenie o Krajowym Zjeździe zawiera co najmniej:

1) datę, godzinę i miejsce Krajowego Zjazdu oraz porządek obrad;
2) sposób i czas trwania rejestracji uczestnictwa w Krajowym Zjeździe.

3. Ogłoszenie o Krajowym Zjeździe jest wysyłane delegatom na wskazane przez nich adresy poczty elektronicznej. W szczególnie uzasadnionych przypadkach ogłoszenie może być przesłane listem poleconym za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366, 820 i 1456) na adres do korespondencji wskazany przez delegata zgodnie z art. 5 ust. 9 pkt 2 lit. f.

4. Prawo uczestnictwa w Krajowym Zjeździe mają delegaci będący członkami samorządu psychologów w dniu rejestracji uczestnictwa w Krajowym Zjeździe.

Art. 45. Do Krajowego Zjazdu należy:

1) kierowanie działalnością Krajowej Izby;
2) wybór i odwoływanie:
   a) Prezesa Krajowej Rady i 4 członków Krajowej Rady,
   b) członków Krajowej Komisji Rewizyjnej i Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, w tym Prezesa Krajowego Sądu Dyscyplinarnego,
   c) Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców;
3) podejmowanie uchwał w sprawach objętych zakresem działania Krajowej Izby;
4) uchwalanie Regulaminu Krajowej Izby;
5) uchwalanie Kodeksu Etyki Zawodowej;
6) określanie standardów pracy w zawodzie psychologa;
7) uchwalanie budżetu Krajowej Izby;
8) ustalanie podstawowych zasad gospodarki finansowej samorządu psychologów, w tym wysokości:
   a) składki członkowskiej, terminów jej płatności oraz zasad jej podziału,
   b) opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1, 3 i 7;
9) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdania Krajowej Rady z wykonania budżetu;
10) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań oraz udzielanie absolutorium Krajowej Radzie, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowemu Sądowi Dyscyplinarnemu i Krajowemu Rzecznikowi Dyscyplinarnemu;
11) ustalanie liczby i obszaru działania poszczególnych regionalnych izb;
12) ustalanie z każdej regionalnej izby liczby delegatów na Krajowy Zjazd, zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 1;
13) ustalanie z każdej regionalnej izby liczby delegatów na regionalny zjazd, zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 2;
14) ustalanie liczby członków Krajowej Rady, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1;

15) określanie trybu zgłaszania zaprzestania wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 46. 1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada z własnej inicjatywy lub na wniosek:

1) Krajowej Komisji Rewizyjnej,
2) co najmniej jednej regionalnej rady,
3) ministra właściwego do spraw pracy,
4) co najmniej 1000 członków samorządu psychologów

– wskazujący proponowany porządek obrad lub konieczność podjęcia określonej uchwały wraz z jej projektem.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd zwołuje się w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

4. Delegatami na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd są delegaci wybrani na ostatni Krajowy Zjazd.

Art. 47. 1. Działalnością Krajowej Izby w okresie między Krajowymi Zjazdami kieruje Krajowa Rada.

2. Do Krajowej Rady należy:

1) określanie minimalnych warunków organizacyjno-technicznych i struktury dokumentów elektronicznych umożliwiających przekazywanie danych drogą elektroniczną oraz minimalnej funkcjonalności systemu, w którym jest prowadzony Rejestr;
2) udostępnianie regionalnym radom systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony Rejestr;
3) określanie jednolitych zasad organizacji współpracy psychologa z opiekunem, o których mowa w art. 21;
4) określanie zakresu kształcenia podyplomowego oraz form i zakresu doskonalenia zawodowego;
5) określanie metod psychologicznych rekomendowanych do stosowania przez psychologów, z uwzględnieniem w szczególności aktualnego stanu wiedzy z zakresu metod pomiaru w psychologii i ich wartości psychometrycznej;
6) reprezentowanie samorządu psychologów wobec organów administracji publicznej oraz organizacji społecznych;

7) opiniowanie aktów prawnych dotyczących zawodu psychologa;
8) zwoływanie Krajowego Zjazdu;
9) składanie Krajowemu Zjazdowi sprawozdań z działalności;
10) udzielanie wsparcia Krajowemu Zjazdowi w opracowaniu:
    a) Kodeksu Etyki Zawodowej,
    b) trybu zgłaszania zaprzestania wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
11) ustosunkowywanie się do wniosków i ustaleń Krajowej Komisji Rewizyjnej;
12) rozpoznawanie odwołań od uchwał regionalnej rady;
13) prowadzenie działalności informacyjnej;
14) określanie wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
15) wykonywanie uchwał Krajowego Zjazdu;
16) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w odrębnych przepisach.

Art. 48. 1. Krajowa Rada składa się z:
1) członków wybranych bezpośrednio przez każdy regionalny zjazd;
2) Prezesa Krajowej Rady oraz 4 członków wybranych przez Krajowy Zjazd.

2. Liczbę członków wybranych bezpośrednio przez regionalne zjazdy ustala Krajowy Zjazd.

3. Zarząd Krajowej Rady tworzą Prezes Krajowej Rady i wybrani przez Krajową Radę spośród jej członków dwaj wiceprezesi, skarbnik i sekretarz.

4. Zarząd Krajowej Rady stanowi organ wykonawczy Krajowej Rady. Za swoją działalność Zarząd Krajowej Rady ponosi odpowiedzialność przed Krajową Radą.

5. Prezes Krajowej Rady reprezentuje ten organ i kieruje bieżącą pracą Zarządu Krajowej Rady.

6. Krajowy Zjazd może odwołać każdego członka Krajowej Rady.

7. Krajowa Rada zbiera się nie rzadziej niż raz na kwartał.

Art. 49. Krajowa Rada przesyła ministrowi właściwemu do spraw pracy, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, informację o działalności samorządu psychologów za rok poprzedni.

Art. 50. Regulamin Krajowej Izby określa w szczególności:
1) liczbę członków organów samorządu psychologów, z wyłączeniem art. 48 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 59 ust. 1 i 2;
2) tryb wyboru i odwoływania członków organów samorządu psychologów;

3) zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu psychologów, w tym podejmowania uchwał z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej;
4) tryb wyboru delegatów, o których mowa w art. 35 ust. 3;
5) sposób reprezentowania organów samorządu psychologów;
6) zasady uchwalania zmian Regulaminu Krajowej Izby.

Art. 51. Krajowa Komisja Rewizyjna:
1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą Krajowej Izby;
2) składa sprawozdania z działalności kontrolnej Krajowej Radzie i Krajowemu Zjazdowi;
3) występuje na Krajowym Zjeździe z wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorium Krajowej Radzie.

Art. 52. 1. Krajowy Sąd Dyscyplinarny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

2. Krajowy Sąd Dyscyplinarny składa Krajowemu Zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 53. 1. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny:
1) prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
2) sprawuje nadzór nad działalnością regionalnych rzeczników dyscyplinarnych;
3) sprawuje funkcję oskarżyciela przed sądem dyscyplinarnym;
4) rozpatruje zażalenia w przypadkach przewidzianych w ustawie;
5) rozstrzyga spory o właściwość między regionalnymi rzecznikami dyscyplinarnymi.

2. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny może wykonywać czynności przy pomocy swoich zastępców.

3. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny składa Krajowemu Zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Oddział 3

Regionalne izby

Art. 54. Organami regionalnej izby są:
1) regionalny zjazd;
2) regionalna rada;
3) regionalna komisja rewizyjna;
4) regionalny sąd dyscyplinarny;

5) regionalny rzecznik dyscyplinarny.

Art. 55. 1. Najwyższą władzą regionalnej izby jest regionalny zjazd.

2. W regionalnym zjeździe biorą udział delegaci, o których mowa w art. 35 ust. 3 pkt 2.

3. Regionalny zjazd zwołuje regionalna rada. Przepis art. 44 stosuje się odpowiednio.

4. Ogłoszenie o zwołaniu regionalnego zjazdu zamieszcza się na stronie internetowej regionalnej izby.

Art. 56. Do regionalnego zjazdu należy:

1) kierowanie działalnością regionalnej izby;
2) wybór i odwoływanie:
   a) członków Krajowej Rady, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1,
   b) prezesa regionalnej rady oraz członków regionalnej rady,
   c) członków regionalnej komisji rewizyjnej i regionalnego sądu dyscyplinarnego, w tym prezesa regionalnego sądu dyscyplinarnego,
   d) regionalnego rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców;
3) podejmowanie uchwał w sprawach objętych zakresem działania regionalnej izby;
4) uchwalanie regulaminu regionalnej izby;
5) uchwalanie budżetu oraz ustalanie zasad gospodarki finansowej regionalnej izby;
6) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdania regionalnej rady z wykonania budżetu;
7) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań oraz udzielanie absolutorium regionalnej radzie, regionalnej komisji rewizyjnej, regionalnemu sądowi dyscyplinarnemu i regionalnemu rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Art. 57. 1. Nadzwyczajny regionalny zjazd zwołuje regionalna rada z własnej inicjatywy lub na wniosek:

1) regionalnej komisji rewizyjnej,
2) co najmniej 10 % członków regionalnej izby,
3) ministra właściwego do spraw pracy

– wskazujący proponowany porządek obrad lub konieczność podjęcia określonej uchwały wraz z jej projektem.

2. Nadzwyczajny regionalny zjazd zwołuje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Nadzwyczajny regionalny zjazd obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

4. Delegatami na nadzwyczajny regionalny zjazd są delegaci wybrani na ostatni regionalny zjazd.

Art. 58. 1. Działalnością regionalnej izby w okresie między regionalnymi zjazdami kieruje regionalna rada.

2. Do regionalnej rady należy:

1) prowadzenie Rejestru;
2) organizacja współpracy z opiekunem oraz określenie szczegółowych zasad dotyczących wysokości, przyznawania i wypłaty wynagrodzenia opiekuna, z uwzględnieniem przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 2;
3) organizacja lub koordynacja doskonalenia zawodowego psychologów;
4) zwoływanie regionalnego zjazdu;
5) składanie regionalnemu zjazdowi sprawozdań z działalności;
6) ustosunkowywanie się do wniosków i ustaleń regionalnej komisji rewizyjnej;
7) wydawanie zaświadczeń o wpisie do Rejestru;
8) prowadzenie postępowań w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu psychologa nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, świadczenia przez psychologów usług transgranicznych oraz wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 13 ust. 5;
9) zbieranie składek członkowskich i prowadzenie ich ewidencji;
10) wykonywanie uchwał regionalnego zjazdu;
11) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w odrębnych przepisach.

Art. 59. 1. Regionalna rada liczy 15 członków.

2. Zarząd regionalnej rady tworzą prezes regionalnej rady i wybrani przez regionalną radę spośród jej członków dwaj wiceprezesi, skarbnik i sekretarz.

3. Zarząd regionalnej rady stanowi organ wykonawczy regionalnej rady. Za swoją działalność zarząd regionalnej rady ponosi odpowiedzialność przed regionalną radą.

4. Prezes regionalnej rady reprezentuje ten organ i kieruje bieżącą pracą zarządu regionalnej rady.

5. Prezes regionalnej rady udziela psychologowi ostrzeżenia na zasadach określonych w art. 98 ust. 1 i 2.

6. Regionalny zjazd może odwołać każdego członka regionalnej rady.

7. Regionalna rada zbiera się nie rzadziej niż raz na miesiąc.

Art. 60. Regionalna komisja rewizyjna:

1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą regionalnej izby;

2) składa sprawozdania z działalności kontrolnej regionalnej radzie i regionalnemu zjazdowi;
3) występuje na regionalnym zjeździe z wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorium regionalnej radzie.

Art. 61. 1. Regionalny sąd dyscyplinarny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

2. Regionalny sąd dyscyplinarny składa regionalnemu zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 62. 1. Regionalny rzecznik dyscyplinarny pełni rolę oskarżyciela przed regionalnym sądem dyscyplinarnym.

2. Regionalny rzecznik dyscyplinarny może wykonywać czynności przy pomocy swoich zastępców.

3. Regionalny rzecznik dyscyplinarny składa regionalnemu zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 63. Regionalny rzecznik dyscyplinarny:
1) wykonuje czynności sprawdzające i prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów przynależnych do regionalnej izby, której jest rzecznikiem;
2) wnosi sprawy do regionalnego sądu dyscyplinarnego.

Rozdział 5

Odpowiedzialność dyscyplinarna psychologów

Art. 64. 1. Psycholog podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu psychologa, zwane dalej „przewinieniem dyscyplinarnym”.

2. Psycholog podlega również odpowiedzialności dyscyplinarnej za uporczywe uchylanie się od płacenia składek członkowskich.

Art. 65. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów toczy się niezależnie od postępowania karnego w sprawie o przestępstwo, postępowania w sprawie o wykroczenie lub postępowania dyscyplinarnego dotyczących tego samego czynu.

2. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów może być zawieszone do czasu zakończenia postępowania karnego w sprawie o

przestępstwo, postępowania w sprawie o wykroczenie lub postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w ust. 1, jeżeli ich wynik może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

3. W przypadku gdy przeciwko psychologowi toczy się postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, do czasu zakończenia takiego postępowania można odmówić skreślenia psychologa z Rejestru, mimo wniosku psychologa, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3.

Art. 66. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów obejmuje:

1) czynności sprawdzające;
2) postępowanie wyjaśniające;
3) postępowanie przed sądem dyscyplinarnym;
4) postępowanie wykonawcze.

2. Celem czynności sprawdzających jest wstępne zbadanie okoliczności koniecznych do ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W trakcie czynności sprawdzających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem możliwości przesłuchania w charakterze świadka osoby składającej skargę na psychologa.

3. Celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie dyscyplinarne, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia dyscyplinarnego – ustalenie obwinionego oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu dyscyplinarnego.

Art. 67. 1. Stronami postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów są pokrzywdzony oraz psycholog, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony.

2. W postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym stroną jest również rzecznik dyscyplinarny.

3. W postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów zastępca rzecznika dyscyplinarnego wykonuje prawa i obowiązki rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 68. 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przewinienie dyscyplinarne.

2. Pokrzywdzony może ustanowić nie więcej niż dwóch pełnomocników spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

3. W przypadku śmierci pokrzywdzonego jego prawa w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, w tym prawo do dostępu do dokumentacji psychologicznej, może wykonywać:

1) małżonek;
2) wstępny;
3) zstępny;
4) rodzeństwo;
5) powinowaty w tej samej linii lub tym samym stopniu;
6) osoba pozostająca w stosunku przysposobienia lub jej małżonek;
7) osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

4. W przypadku gdy organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów dysponuje informacjami o osobach, o których mowa w ust. 3, poucza o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.

5. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów może ograniczyć pokrzywdzonemu dostęp do akt sprawy w zakresie określonym w odrębnych przepisach.

Art. 69. 1. Za obwinionego uważa się psychologa, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lub przeciwko któremu skierował do sądu dyscyplinarnego wniosek o ukaranie.

2. Obwiniony może ustanowić nie więcej niż dwóch obrońców spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

3. W czasie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów na uzasadniony wniosek obwinionego sąd dyscyplinarny może ustanowić mu obrońcę z urzędu spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

4. W przypadku gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego i nie ustanowił on obrońcy z wyboru, sąd dyscyplinarny ustanawia mu obrońcę z urzędu spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych. W

postępowaniu wyjaśniającym regionalny sąd dyscyplinarny ustanawia obrońcę na wniosek rzecznika dyscyplinarnego.

5. Jeżeli organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów uzna za niezbędne ustanowienie obrońcy ze względu na okoliczności utrudniające obronę, właściwy sąd dyscyplinarny ustanawia obwinionemu obrońcę z urzędu spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 70. W toku postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów obwiniony ma prawo do:

1) składania wyjaśnień;
2) odmowy składania wyjaśnień;
3) zgłaszania wniosków dowodowych;
4) przeglądania akt postępowania oraz sporządzania z nich notatek, fotokopii oraz odpisów;
5) korzystania z pomocy obrońcy;
6) końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania.

Art. 71. 1. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów przeprowadza dowody na wniosek stron albo z urzędu.

2. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego lub specjalisty.

3. W celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego obwinionego powołuje się dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

Art. 72. 1. W przypadku gdy w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego lub na rozprawę przed sądem dyscyplinarnym albo bezpodstawnie odmawia zeznań, rzecznik dyscyplinarny lub sąd dyscyplinarny może zwrócić się do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej o:

1) nałożenie kary za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań;
2) przymusowe sprowadzenie świadka, biegłego lub specjalisty.

2. Świadek, biegły lub specjalista nie podlega karze, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie był uprzedzony o skutkach nieusprawiedliwionego niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

3. W przypadku gdy świadek, biegły lub specjalista nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, sąd dyscyplinarny zleca jego przesłuchanie

członkowi wyznaczonemu ze swojego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

Art. 73. 1. Nie można pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego, dopóki popełnienie przewinienia dyscyplinarnego nie zostanie udowodnione i stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu dyscyplinarnego.

2. Wszelkie wątpliwości, których w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów nie da się usunąć, należy tłumaczyć na korzyść obwinionego.

3. Organy prowadzące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 74. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny jest wiążące dla organów prowadzących postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 75. Postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów nie wszczyna się, a wszczęte umarza się, jeżeli:

1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
2) czyn nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego albo ustawy stanowią, że sprawca nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego;
3) obwiniony zmarł;
4) nastąpiło ustanie karalności;
5) postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
6) szkodliwość społeczna czynu jest znikoma.

Art. 76. 1. Nie można wszcząć postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata.

2. Bieg przedawnienia do wszczęcia postępowania przerywa każda czynność rzecznika dyscyplinarnego.

3. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

4. Jeżeli czyn stanowi jednocześnie przestępstwo albo wykroczenie, ustanie karalności przewinienia dyscyplinarnego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa albo karalności wykroczenia.

Art. 77. 1. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej członków organów izb psychologów, o których mowa w art. 42 pkt 2–4 i art. 54 pkt 2–5, oraz zastępców regionalnego rzecznika dyscyplinarnego postępowanie prowadzi regionalny rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców postępowanie prowadzi regionalny rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

Art. 78. 1. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na wniosek albo z urzędu.

2. Rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest obowiązany wydać postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Postanowienie doręcza się stronom.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba, rzecznik dyscyplinarny może zażądać uzupełnienia w określonym terminie danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 2, lub dokonać sprawdzenia faktów w tym zakresie. W tym przypadku postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego należy wydać najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2.

Art. 79. 1. Pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a stronom – na postanowienie o jego umorzeniu. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo wglądu do akt sprawy.

2. Zażalenie wnosi się do właściwego regionalnego sądu dyscyplinarnego, a w przypadku gdy postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydał Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny, zażalenie wnosi się do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu postanowienia. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem rzecznika dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone postanowienie.

Art. 80. 1. Sąd dyscyplinarny może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, o którym mowa w art. 79 ust. 1, albo je uchylić i przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez rzecznika dyscyplinarnego.

2. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, organ uchylający postanowienie wskazuje powody uchylenia, a w razie potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 81. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny dąży do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może przesłuchiwać pokrzywdzonego i inne osoby w charakterze świadków, powoływać i przesłuchiwać biegłych lub specjalistów, jak również przeprowadzać inne dowody. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności w celu uniemożliwienia zatarcia śladów lub dowodów przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny może przesłuchać psychologa w charakterze obwinionego przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, jeżeli zachodzą warunki do sporządzenia takiego postanowienia.

Art. 82. 1. W przypadku gdy zebrany w postępowaniu wyjaśniającym materiał dowodowy wskazuje na fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o przedstawieniu psychologowi zarzutów.

2. Zarzuty doręcza się psychologowi w formie pisemnej, informując go o przysługujących mu prawach, w tym o prawie do złożenia wyjaśnień.

Art. 83. 1. W przypadku gdy postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o ukaranie, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania bez konieczności uprzedniego zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego i wydania postanowienia o zamknięciu postępowania.

2. Rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania również w przypadku, gdy okoliczności wyłączające postępowanie wystąpią w toku postępowania wyjaśniającego.

3. W postanowieniu o umorzeniu postępowania jest zawarte wskazanie przyczyn umorzenia.

4. Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, postanowienie o umorzeniu postępowania powinno zawierać także imię (imiona) i nazwisko obwinionego oraz określenie zarzucanego mu czynu.

Art. 84. 1. W przypadku gdy istnieją podstawy do sporządzenia wniosku o ukaranie, rzecznik dyscyplinarny zawiadamia obwinionego i jego obrońców o terminie

końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania wyjaśniającego wraz z pouczeniem o możliwości uprzedniego przejrzenia akt.

2. W terminie 14 dni od dnia zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego może on składać wnioski o uzupełnienie postępowania.

3. Termin zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyznacza się w taki sposób, aby od dnia doręczenia zawiadomienia o nim obwinionemu i jego obrońcom upłynęło co najmniej 14 dni.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje dalszego postępowania.

5. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o jego zamknięciu.

6. Rzecznik dyscyplinarny w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania wyjaśniającego składa do sądu dyscyplinarnego wniosek o ukaranie.

Art. 85. 1. Wniosek o ukaranie zawiera:

1) imię (imiona) i nazwisko obwinionego oraz numer wpisu do Rejestru;
2) dokładne określenie zarzucanego obwinionemu przewinienia dyscyplinarnego ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;
3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody;
4) uzasadnienie wniosku.

2. O skierowaniu wniosku o ukaranie do sądu dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia pokrzywdzonego, obwinionego i właściwą regionalną radę.

Art. 86. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez regionalnego rzecznika dyscyplinarnego powinno być zakończone w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

2. W uzasadnionym przypadku Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie roku od dnia wszczęcia postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny przekazuje akta sprawy Krajowemu Sądowi Dyscyplinarnemu, który może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na dalszy czas określony.

4. O przedłużeniu okresu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia strony.

5. Stronom przysługuje prawo złożenia do Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego zażalenia na przewlekłość postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez regionalnego rzecznika dyscyplinarnego.

6. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny, po otrzymaniu zażalenia na przewlekłość postępowania wyjaśniającego, może:

1) wydać postanowienie o przejęciu postępowania wyjaśniającego;
2) oddalić zażalenie;
3) przekazać postępowanie wyjaśniające do dalszego prowadzenia przez tego samego regionalnego rzecznika dyscyplinarnego, ustalając wytyczne co do sposobu jego załatwienia, wraz z wyznaczeniem terminu załatwienia sprawy;
4) przekazać postępowanie wyjaśniające do dalszego prowadzenia przez wskazanego regionalnego rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 87. 1. W przypadku gdy zebrane dowody wskazują z dużym prawdopodobieństwem, że psycholog, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony popełnił przewinienie dyscyplinarne, którego rodzaj wskazuje, że wykonywanie zawodu psychologa zagraża bezpieczeństwu odbiorców świadczeń psychologicznych lub grozi popełnieniem kolejnego przewinienia dyscyplinarnego, regionalny sąd dyscyplinarny, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu psychologa albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa na okres do dnia uprawomocnienia się orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej, nie dłużej jednak niż do roku.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Obwiniony i jego obrońca mają prawo być obecni na posiedzeniu regionalnego sądu dyscyplinarnego, którego przedmiotem jest wydanie postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje się prezesowi właściwej regionalnej rady, ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz podmiotowi, w którym dana osoba wykonuje zawód psychologa.

5. Jeżeli do upływu okresu tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia, o których mowa w ust. 1, w sprawie zawieszonego psychologa nie zapadnie prawomocne orzeczenie regionalnego sądu dyscyplinarnego, sąd ten z urzędu bada zasadność dalszego tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, obwinionemu przysługuje zażalenie w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie wnosi się do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem regionalnego sądu dyscyplinarnego, który wydał postanowienie. Zażalenie nie wstrzymuje natychmiastowej wykonalności postanowienia.

7. W przedmiocie zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

8. Obwiniony może w każdym czasie składać wniosek o uchylenie postanowienia, o którym mowa w ust. 1. Na postanowienie w przedmiocie wniosku zażalenie przysługuje tylko wtedy, gdy wniosek został złożony po upływie co najmniej 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 88. 1. Sprawy w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów w pierwszej instancji rozpoznaje regionalny sąd dyscyplinarny właściwej regionalnej izby, do której obwiniony przynależy.

2. Sprawy przeciwko członkom organów, o których mowa w art. 42 pkt 2–5 i art. 54 pkt 2–5, oraz przeciwko zastępcom regionalnego rzecznika dyscyplinarnego i zastępcom Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego rozpoznaje regionalny sąd dyscyplinarny wskazany przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

3. Krajowy Sąd Dyscyplinarny:

1) rozpoznaje odwołania od orzeczeń regionalnych sądów dyscyplinarnych;
2) rozpoznaje zażalenia na postanowienie, o którym mowa w art. 87 ust. 1;
3) orzeka o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 89. 1. W przypadku gdy przewinienie dyscyplinarne objęte jednym postępowaniem popełniło dwóch lub więcej obwinionych wpisanych do Rejestru w różnych regionalnych izbach, właściwy jest regionalny sąd dyscyplinarny, w którego okręgu popełniono przewinienie dyscyplinarne, a jeżeli miejsca tego ustalić nie można – sąd dyscyplinarny regionalnej izby, w której wszczęto najpierw postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

2. Spory o właściwość miejscową, jeżeli ustalenie właściwości zgodnie z ust. 1 jest niemożliwe, rozstrzyga Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

3. W przypadku gdy właściwy sąd dyscyplinarny nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności albo gdy wymagają tego względy

celowości, Krajowy Sąd Dyscyplinarny wyznacza inny regionalny sąd dyscyplinarny do rozpoznania sprawy.

Art. 90. 1. Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym odbywa się na rozprawie jawnej.

2. Sąd dyscyplinarny wyłącza jawność rozprawy, jeżeli jawność mogłaby:

1) naruszyć tajemnicę, o której mowa w art. 27 ust. 1;
2) wywołać zakłócenie spokoju i porządku publicznego;
3) obrażać dobre obyczaje;
4) ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes państwa powinny być zachowane w tajemnicy;
5) naruszyć ważny interes prywatny.

Art. 91. 1. Regionalny sąd dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

2. Krajowy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie pięcioosobowym.

3. Sędziów powołanych do orzekania w sprawie, w tym przewodniczącego składu orzekającego, wyznacza prezes sądu dyscyplinarnego, mając na uwadze zapewnienie rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki oraz równomierne obciążenie sprawami składów sądu.

Art. 92. Członkowie sądów dyscyplinarnych są niezawiśli w zakresie orzekania w sprawach dyscyplinarnych, podlegają tylko przepisom prawa i orzekają na podstawie swojego przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów zebranych w toku postępowania, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść obwinionego.

Art. 93. 1. W przypadku stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wskazujących, że postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów nie powinno być wszczęte albo wszczęte postępowanie powinno zostać umorzone, sąd dyscyplinarny umarza postępowanie. W przypadku ujawnienia okoliczności, o których mowa w art. 75 pkt 1 albo 2, sąd dyscyplinarny wydaje orzeczenie uniewinniające obwinionego, a jeżeli obwiniony w chwili popełnienia czynu był niepoczytalny – umarza postępowanie.

2. Sąd dyscyplinarny może umorzyć postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, jeżeli przewinienie dyscyplinarne jest mniejszej wagi albo orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym

postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.

3. W postanowieniu o umorzeniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów jest zawarte wskazanie przyczyn umorzenia.

Art. 94. 1. Sąd dyscyplinarny może orzekać następujące kary dyscyplinarne:

1) upomnienie;
2) naganę;
3) karę pieniężną;
4) ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa na okres od 6 miesięcy do 2 lat;
5) zawieszenie prawa wykonywania zawodu psychologa na okres od roku do 5 lat;
6) pozbawienie prawa wykonywania zawodu psychologa.

2. Obok kary dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1–4, można orzec dodatkowo zakaz wykonywania opieki, o której mowa w art. 17 ust. 1, na okres od roku do 5 lat.

3. Obok kary dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, orzeka się dodatkowo zakaz wykonywania opieki, o której mowa w art. 17 ust. 1, co najmniej na okres zawieszenia prawa wykonywania zawodu psychologa.

4. Obok kary dyscyplinarnej można orzec dodatkowo obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego. Orzekając ten obowiązek, sąd dyscyplinarny określa sposób jego wykonania, odpowiedni ze względu na okoliczności sprawy, przy czym obowiązek ten nie może wiązać się z dodatkowymi obciążeniami finansowymi psychologa, wobec którego orzeczona została kara dyscyplinarna.

5. Kara dyscyplinarna, o której mowa w ust. 1 pkt 2–4, pociąga za sobą utratę biernego i czynnego prawa wyborczego do organów samorządu psychologów na okres 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

6. Kara dyscyplinarna, o której mowa w ust. 1 pkt 5, pociąga za sobą utratę biernego i czynnego prawa wyborczego do organów samorządu psychologów na okres 6 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. W przypadku orzeczenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, sąd dyscyplinarny określa szczegółowo czynności, których psycholog nie może wykonywać.

8. Sąd dyscyplinarny może orzec podanie treści orzeczenia do publicznej wiadomości w określony sposób, jeżeli uzna to za celowe ze względu na okoliczności sprawy, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego.

Art. 95. 1. Karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5, orzeka się w miesiącach i latach.

2. Bieg kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5, rozpoczyna się z dniem uprawomocnienia się orzeczenia.

3. Na poczet kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5, zalicza się okres tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu psychologa.

Art. 96. 1. Karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3, orzeka się w wysokości od jednej trzeciej do czterokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Wpływy z kar dyscyplinarnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3, regionalna rada przekazuje na cele samorządu psychologów.

3. Karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3, orzeka się samoistnie albo obok kar dyscyplinarnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4–6.

4. Egzekwowanie kar dyscyplinarnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3, odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 97. 1. W przypadku jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza kary dyscyplinarne za poszczególne przewinienia dyscyplinarne, a następnie karę łączną.

2. Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady:

1) w przypadku orzeczenia kary upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany;
2) orzeczone kary upomnienia i nagany nie podlegają łączeniu z karą pieniężną;
3) przy karach pieniężnych łączna kara pieniężna nie może przekraczać sumy tych kar i nie może być niższa od najwyższej z orzeczonych kar pieniężnych;
4) orzeczone kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu psychologa i ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa nie podlegają łączeniu z karami upomnienia i nagany;
5) przy orzeczonych za kilka przewinień dyscyplinarnych karach rodzajowo różnych i karze pozbawienia prawa wykonywania zawodu psychologa wymierza się karę łączną pozbawienia prawa wykonywania zawodu psychologa, a w przypadku orzeczonych równocześnie kar pieniężnych karę tę orzeka się na zasadach, o których mowa w pkt 3.

3. W przypadku gdy obwiniony popełnił dwa lub więcej przewinień dyscyplinarnych, zanim zapadło pierwsze, choćby nieprawomocne, orzeczenie co do

któregokolwiek z nich, wydaje się orzeczenie łączne, o ile orzeczone kary podlegają łączeniu według zasad, o których mowa w ust. 2.

Art. 98. 1. Prezes właściwej regionalnej rady, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, udziela psychologowi ostrzeżenia. Rzecznik dyscyplinarny, jeżeli uzna to za zasadne, może wystąpić z takim wnioskiem po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów albo o umorzeniu tego postępowania, wydanych na podstawie art. 75 pkt 6.

2. Udzielając ostrzeżenia, prezes regionalnej rady może jednocześnie zobowiązać psychologa do przeproszenia pokrzywdzonego lub pouczyć go w kwestii pożądanego zachowania, zgodnego z prawem oraz zasadami etyki zawodowej. Zobowiązanie do przeproszenia nie może wiązać się z obciążeniem finansowym psychologa.

3. Psychologowi służy prawo odwołania od ostrzeżenia do właściwego sądu dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia udzielenia ostrzeżenia.

4. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 3, nie przysługuje środek zaskarżenia.

Art. 99. 1. Ogłoszenie orzeczenia sądu dyscyplinarnego jest jawne.

2. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego przytacza ustnie jego główne motywy.

Art. 100. 1. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego zawiera:

1) oznaczenie sądu dyscyplinarnego, imiona i nazwiska sędziów, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta;
2) podstawę prawną;
3) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
4) imię (imiona) i nazwisko oraz numer wpisu do Rejestru obwinionego;
5) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie rzecznik dyscyplinarny zarzucił obwinionemu;
6) rozstrzygnięcie sądu dyscyplinarnego;
7) uzasadnienie;
8) dokładne określenie przypisanego obwinionemu czynu oraz jego kwalifikację prawną;
9) rozstrzygnięcie co do kary, a w razie potrzeby – co do zaliczenia na jej poczet tymczasowego zawieszenia w prawie wykonywania zawodu psychologa.

2. Uzasadnienie zawiera:

1) wskazanie, jakie fakty sąd dyscyplinarny uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich dowodach oparł się w związku z tym, i powody, dla których nie uznał dowodów przeciwnych;
2) przytoczenie okoliczności, które sąd dyscyplinarny miał na względzie przy wymierzaniu kary.

Art. 101. 1. W orzeczeniu sądu dyscyplinarnego powinno być zawarte także postanowienie o kosztach postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów. W przypadku ukarania obwinionego koszty postępowania ponosi obwiniony, chyba że sąd dyscyplinarny postanowi inaczej. W przypadku uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania koszty postępowania ponosi Krajowa Izba.

2. Nieopłacone w terminie koszty postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania sąd dyscyplinarny doręcza stronom w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

4. Obwinionemu przysługuje zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Zażalenie wnosi się do sądu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

Art. 102. 1. Koszty postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów mają charakter zryczałtowany.

2. Wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada, mając na względzie przeciętne koszty postępowania.

Art. 103. 1. Od orzeczenia regionalnego sądu dyscyplinarnego stronom przysługuje odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem regionalnego sądu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

3. Cofnięcie odwołania przez składającą je stronę przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Krajowy Sąd Dyscyplinarny, który pozostawia odwołanie bez rozpoznania, o ile nie zachodzą przesłanki z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 oraz 5–10 ustawy z dnia

6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178, 1420 i 1872).

Art. 104. 1. Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko całości orzeczenia.

2. Odwołanie co do kary uważa się za zwrócone przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze.

Art. 105. 1. Krajowy Sąd Dyscyplinarny utrzymuje w mocy, uchyla albo zmienia orzeczenie regionalnego sądu dyscyplinarnego orzekającego w pierwszej instancji.

2. Krajowy Sąd Dyscyplinarny nie może uznać winnym obwinionego lub wymierzyć kary obwinionemu, który został uniewinniony przez regionalny sąd dyscyplinarny lub co do którego postępowanie umorzono.

Art. 106. 1. Orzeczenie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów jest prawomocne z chwilą ogłoszenia.

2. Orzeczenie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego doręcza się stronom w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia tego orzeczenia.

Art. 107. 1. Od prawomocnego orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów stronom, ministrowi właściwemu do spraw pracy i Prezesowi Krajowej Rady przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Kasację w stosunku do tego samego obwinionego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz.

Art. 108. Kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego lub innego rażącego naruszenia prawa. Kasacja może być wniesiona również z powodu niewspółmierności kary.

Art. 109. Strony, minister właściwy do spraw pracy i Prezes Krajowej Rady wnoszą kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 110. 1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

2. Kasacja wnoszona przez stronę powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem albo radcą prawnym albo pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Art. 111. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów zakończone prawomocnym orzeczeniem sądu dyscyplinarnego wznawia się, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa i istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznane przedtem sądowi dyscyplinarnemu, wskazujące na to, że:
   a) obwiniony nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przewinienia dyscyplinarnego lub nie podlegał karze,
   b) sąd dyscyplinarny umorzył postępowanie, błędnie przyjmując, że obwiniony popełnił zarzucany mu czyn.

2. Czyn, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 4–11 lub art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 112. Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić w przypadku uchylenia lub istotnej zmiany treści prawomocnego wyroku lub orzeczenia, z powodu którego to postępowanie zostało umorzone.

Art. 113. 1. Wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wznawia się z urzędu tylko w przypadku ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

3. Wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn, o których mowa w ust. 2, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

4. Niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść obwinionego po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 114. 1. W sprawie wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów zakończonego prawomocnym

orzeczeniem sądu dyscyplinarnego, sąd dyscyplinarny, który wydał orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie, orzeka w innym składzie.

2. W kwestii wznowienia postępowania sąd dyscyplinarny orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że przewodniczący składu orzekającego lub sąd postanowi inaczej.

Art. 115. Wniosek o wznowienie postępowania sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny. Do wniosku dołącza się odpowiednią liczbę jego odpisów dla stron postępowania.

Art. 116. 1. Na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że zażalenie na postanowienie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego rozpoznaje ten sąd w innym składzie.

2. Orzekając o wznowieniu postępowania, regionalny sąd dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i ponownie rozpatruje sprawę w innym składzie, a Krajowy Sąd Dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę regionalnemu sądowi dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. Od orzeczenia o wznowieniu postępowania środek odwoławczy nie przysługuje.

3. Uchylając zaskarżone orzeczenie, regionalny sąd dyscyplinarny może uniewinnić obwinionego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo umorzyć postępowanie.

Art. 117. 1. Psychologowi, który w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji został uniewinniony, przysługuje odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na skutek wykonania względem niego w całości lub w części kary, która została zmieniona albo uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

2. Roszczenia przysługują w stosunku do Krajowej Izby.

3. W sprawach roszczeń orzeka sąd powszechny.

4. Roszczenia ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

Art. 118. 1. Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego przewodniczący składu orzekającego doręcza w terminie 7 dni od dnia jego uprawomocnienia:

1) prezesowi właściwej regionalnej rady do wykonania;

2) stronom i ministrowi właściwemu do spraw pracy.

2. Niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia, w którym sąd dyscyplinarny orzekł karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4–6, przewodniczący składu orzekającego zawiadamia o jego wydaniu każdy podmiot, w którym psycholog jest zatrudniony.

Art. 119. 1. Psycholog zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać tego zawodu w żadnej formie.

2. Prawomocne orzeczenie kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5 albo 6, stanowi podstawę do rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, stosunku służbowego albo porozumienia o wolontariacie, na podstawie których psycholog wykonuje zawód.

Art. 120. Na wniosek obwinionego prawomocne orzeczenie uniewinniające go w sprawach z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów podlega opublikowaniu w sposób określony przez sąd dyscyplinarny.

Art. 121. Orzeczenie kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6, powoduje skreślenie z Rejestru bez prawa ubiegania się o ponowny wpis do Rejestru przez okres, o którym mowa w art. 123 ust. 2.

Art. 122. 1. Krajowa Rada prowadzi Rejestr Ukaranych Psychologów, w którym dokonuje się wpisu o ukaraniu.

2. Wpis o ukaraniu zawiera:

1) numer wpisu;
2) datę wpisu;
3) imię (imiona) i nazwisko ukaranego;
4) numer wpisu do Rejestru ukaranego;
5) oznaczenie sądu dyscyplinarnego wydającego orzeczenie i jego datę;
6) rodzaj orzeczonej kary dyscyplinarnej;
7) datę wykonania kary dyscyplinarnej;
8) adnotację o postanowieniu wydanym w trybie art. 87;
9) datę zatarcia kary dyscyplinarnej.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, są udostępniane na wniosek sądu, organów ścigania lub organów administracji rządowej – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych.

Art. 123. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z urzędu, w przypadku ukarania karą określoną w:

1) art. 94 ust. 1 pkt 1–3 – po upływie 3 lat,

2) art. 94 ust. 1 pkt 4 – po upływie 5 lat,

3) art. 94 ust. 1 pkt 5 – po upływie 10 lat

– od dnia ich wykonania, jeżeli w tym okresie osoba ukarana nie została ponownie ukarana dyscyplinarnie.

2. Zatarcie kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6, następuje z urzędu po upływie 15 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, jeżeli w tym okresie ukarany nie został ponownie ukarany dyscyplinarnie.

3. Jeżeli psycholog przed upływem okresu wymaganego do zatarcia kary dyscyplinarnej zostanie ponownie ukarany, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar dyscyplinarnych.

4. Z chwilą zatarcia kary dyscyplinarnej następuje wykreślenie wpisu o ukaraniu z Rejestru Ukaranych Psychologów, a prezes regionalnej rady zarządza usunięcie z akt osobowych dokumentów dotyczących ukarania.

Art. 124. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów stosuje się odpowiednio przepisy:

1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;

2) rozdziałów I–III i art. 53 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 125. Okres przechowywania danych osobowych, które zostały zgromadzone w toku prowadzonych przez organy samorządu psychologów postępowań w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, wynosi 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym zakończyło się postępowanie, nie krócej niż do dnia zatarcia kary dyscyplinarnej.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 126. 1. Kto posługuje się tytułem zawodowym psychologa, nie posiadając prawa wykonywania zawodu psychologa,

podlega karze grzywny.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 127. 1. Kto udziela świadczeń psychologicznych, nie posiadając prawa wykonywania zawodu psychologa,

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wprowadza w błąd co do posiadania prawa wykonywania zawodu psychologa,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 128. Kto powierza wykonanie świadczeń psychologicznych osobie, która nie posiada prawa wykonywania zawodu psychologa,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 129. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 126 i art. 128, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860, 1187, 1661, 1814, 1818 i 1872).

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 127, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach

Art. 130. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9fa po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku nauczyciela psychologa realizującego przygotowanie do zawodu nauczyciela zajęcia, o których mowa w ust. 1 i 5, nie mogą być zajęciami realizowanymi indywidualnie z uczniami, jeżeli w ramach tych zajęć może być naruszona tajemnica, o której mowa w art. 27 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...).”;

2) w art. 10 po ust. 8b dodaje się ust. 8c i 8d w brzmieniu:

„8c. Na stanowisku nauczyciela psychologa nie można zatrudnić nauczyciela, jeżeli:

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 620, 1019, 1160, 1188, 1189, 1661, 1792 i 1849.

1) nie posiada prawa wykonywania zawodu psychologa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;
2) przeciwko nauczycielowi toczy się postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, o którym mowa w ustawie z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;
3) tymczasowo zawieszono prawo wykonywania zawodu psychologa przez tego nauczyciela albo ograniczono zakres czynności w wykonywaniu zawodu psychologa, na podstawie art. 87 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;
4) został prawomocnie ukarany karą ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, w okresie, w którym obowiązuje to ograniczenie, jeżeli zakres czynności, które objęto ograniczeniem, należałby do zadań nauczyciela psychologa;
5) został prawomocnie ukarany karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu psychologa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, w okresie, w którym obowiązuje zawieszenie prawa wykonywania zawodu psychologa.

8d. W celu potwierdzenia spełniania warunków, o których mowa w ust. 8c, nauczyciel psycholog, przed nawiązaniem stosunku pracy, jest obowiązany przedstawić dyrektorowi szkoły zaświadczenie z rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, z wyjątkiem przypadku gdy z nauczycielem jest nawiązywany kolejny stosunek pracy w tej samej szkole w ciągu 3 miesięcy od dnia rozwiązania albo wygaśnięcia na podstawie art. 20 ust. 5c poprzedniego stosunku pracy.”;

3) w art. 26 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:
„6) stwierdzenia, że nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem psychologiem nastąpiło z naruszeniem warunków, o których mowa w art. 10 ust. 8c;

7) skreślenia nauczyciela psychologa z rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, w przypadkach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2–6, 8 i 9 tej ustawy;

8) prawomocnego orzeczenia wobec nauczyciela psychologa kary wymienionej w art. 94 ust. 1 pkt 5 albo 6 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”;

4) po art. 28b dodaje się art. 28c w brzmieniu:

„Art. 28c. Stosunek pracy z nauczycielem psychologiem ulega rozwiązaniu, bez wypowiedzenia, w razie prawomocnego orzeczenia kary ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, jeżeli zakres czynności, które objęto ograniczeniem, należy do zadań nauczyciela psychologa.”;

5) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. Do wynagrodzenia nauczyciela psychologa oraz nauczyciela psychologa pełniącego funkcję dyrektora szkoły w okresie tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu psychologa albo ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, jeżeli w wyniku tego ograniczenia nauczyciel psycholog albo nauczyciel psycholog pełniący funkcję dyrektora szkoły nie świadczy pracy, stosuje się odpowiednio art. 85u.”;

6) w art. 42d w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Ilekroć w przepisie niniejszego artykułu jest mowa o nauczycielu psychologu, należy przez to rozmieć także osobę, o której mowa w art. 15 ust. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”.

Art. 131. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 po ust. 21a dodaje się ust. 21b w brzmieniu:

„21b. Do badań psychologicznych, o których mowa w ust. 2 pkt 4, ust. 5 pkt 2, ust. 12 pkt 1 lit. b, ust. 12a pkt 2, ust. 12c pkt 1 lit. c oraz art. 13c pkt 3, nie stosuje się przepisów art. 25 ust. 10 oraz art. 28 ust. 4 i 13 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...).”;

2) w art. 35a po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do badania psychologicznego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 25 ust. 10 oraz art. 28 ust. 4 i 13 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”.

Art. 132. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 po ust. 20 dodaje się ust. 20a i 20b w brzmieniu:

„20a. Do badań psychologicznych, o których mowa w ust. 2 pkt 4, ust. 7 pkt 2, ust. 11 pkt 2 i ust. 12 pkt 2, nie stosuje się przepisów art. 25 ust. 10, art. 26 ust. 5 zdanie drugie oraz art. 28 ust. 3, 4 i 13 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …).

20b. Dokumentację psychologiczną z badań psychologicznych kandydatów, wobec których odstąpiono od prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, przechowuje się przez okres 6 miesięcy od dnia wystąpienia przesłanek odstąpienia od prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.”;

2) w art. 39b po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do badania psychologicznego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 26 ust. 5 zdanie drugie oraz art. 28 ust. 3, 4 i 13 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”.

Art. 133. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 917) w art. 5 w ust. 3:

1) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) posiada tytuł zawodowy lekarza lub tytuł zawodowy magistra albo tytuł zawodowy psychologa w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …),”;

2) w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) posiada tytuł zawodowy lekarza lub tytuł zawodowy magistra albo tytuł zawodowy psychologa w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów,”.

Art. 134. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178, 1420 i 1872) w art. 180 w § 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „doradcy podatkowego,” dodaje się wyrazy „psychologa,”.

Art. 135. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 437) w art. 18 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) regionalnego rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …).”.

Art. 136. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1275 i 1846) w art. 21 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zawodu psychologa.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485 oraz z 2025 r. poz. 1795) w art. 15c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tytuł zawodowy psychologa w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …),”.

Art. 138. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Partnerami w spółce mogą być osoby uprawnione do wykonywania następujących zawodów: adwokata, aptekarza, architekta, fizjoterapeuty, inżyniera budownictwa, biegłego rewidenta, brokera ubezpieczeniowego, diagnosty laboratoryjnego, doradcy podatkowego, maklera papierów wartościowych, doradcy inwestycyjnego, księgowego, lekarza, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, notariusza, pielęgniarki, położnej, psychologa, radcy prawnego, rzecznika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego i tłumacza przysięgłego.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1026) w art. 8 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskała:

a) w Rzeczypospolitej Polskiej tytuł zawodowy magistra na kierunku psychologia lub za granicą wykształcenie uznane za równorzędne w Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) tytuł zawodowy magistra na kierunku psychologia zdrowia po ukończeniu w Rzeczypospolitej Polskiej jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia zdrowia;”.

Art. 140. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2025 r. poz. 1226, 1676 i 1872) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87:
   a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      „1) posiada prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …);”,
   b) w ust. 3 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:
      „d) wobec której prawomocnie orzeczono karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”;
2) w art. 88 w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
   „5) prawomocnego orzeczenia wobec niego kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”.

Art. 141. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
   „3) w przypadku psychologa – prawo wykonywania zawodu psychologa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …);”;
2) w art. 98 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
   „3) w przypadku psychologa – prawo wykonywania zawodu psychologa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;”.

Art. 142. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów (Dz. U. z 2018 r. poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
   „3) która posiada prawo wykonywania zawodu psychologa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …), lub ukończyła studia

wyższe z zakresu pedagogiki w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł magistra, lub ukończyła zagraniczne studia z zakresu pedagogiki uznane w Rzeczypospolitej Polskiej albo jest lekarzem posiadającym specjalizację z zakresu pediatrii, medycyny rodzinnej, chorób wewnętrznych, psychiatrii lub psychiatrii dzieci i młodzieży;”;

2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jako specjalista w zakresie psychologii może być zatrudniona osoba, która posiada prawo wykonywania zawodu psychologa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, oraz która posiada co najmniej 3–letni staż pracy w poradnictwie rodzinnym lub z młodzieżą społecznie niedostosowaną albo 3–letnią praktykę kliniczną.”.

Art. 143. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 oraz z 2025 r. poz. 820) w art. 22j w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) psychologa, o której mowa w art. 27 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …);”.

Art. 144. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, 1160 i 1837) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1 i 10.”,

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone dla nauczycieli przedszkoli publicznych; przepisy art. 15 ust. 1, 4 i 10 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 2 i 10;”,

b) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zatrudnia nauczycieli obowiązkowych zajęć edukacyjnych, o których mowa w pkt 2, posiadających kwalifikacje określone dla nauczycieli szkół publicznych; przepisy art. 15 ust. 2, 4, 6 i 10 stosuje się odpowiednio;”,

c) w ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zatrudnia nauczycieli zajęć edukacyjnych, o których mowa w pkt 2, posiadających kwalifikacje określone dla nauczycieli szkół publicznych; przepisy art. 15 ust. 2, 4, 6 i 10 stosuje się odpowiednio;”;

3) w art. 15:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 2–4 i 10 stosuje się odpowiednio do placówek artystycznych, placówek, o których mowa w art. 2 pkt 8, dla uczniów szkół artystycznych i placówek doskonalenia nauczycieli szkół artystycznych, z tym że zgodę na zatrudnienie osoby niebędącej nauczycielem wyraża minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W uzasadnionych przypadkach w przedszkolu, szkole lub placówce publicznej może być, za zgodą kuratora oświaty, a w przypadku szkoły artystycznej – ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, zatrudniona osoba niebędąca nauczycielem, posiadająca prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ....), posiadająca przygotowanie uznane przez dyrektora szkoły lub placówki za odpowiednie do udzielania świadczeń psychologicznych dzieciom i młodzieży. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 32 ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Nauczyciela oraz osobę, o której mowa w art. 15 ust. 1 i 10, prowadzących zajęcia w innej formie wychowania przedszkolnego prowadzonej przez gminę, zatrudnia dyrektor przedszkola lub szkoły podstawowej prowadzonych przez tę gminę.

9. Zajęcia w innych formach wychowania przedszkolnego prowadzą nauczyciele posiadający kwalifikacje wymagane od nauczycieli przedszkoli. Przepisy art. 15 ust. 1, 3, 4 i 10 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 145. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[6)]) w art. 68:

1) w ust. 1 w pkt 11 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) psychologa”;
2) w ust. 3 w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) pkt 12 – określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy”.

Art. 146. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 (Dz. U. z 2024 r. poz. 94) w art. 3c w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) psychologa, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. …);”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 147. 1. Osoba, która najpóźniej w dniu wejścia w życie ustawy:

1) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej studia drugiego stopnia na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra na kierunku psychologia niezależnie od kierunku ukończenia studiów pierwszego stopnia lub
2) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra na kierunku psychologia, lub
3) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia zdrowia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra na kierunku psychologia zdrowia, lub
4) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce za równoważny z dyplomem i tytułem zawodowym, o którym mowa w pkt 1–3, lub
5) nabyła w państwie członkowskim Unii Europejskiej kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu psychologa w państwie ich uzyskania, lub

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864.

6) posiada dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej ze specjalizacją filozoficzno-psychologiczną uzyskany na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim do dnia 1 października 1981 r. lub dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej w zakresie psychologii uzyskany w Akademii Teologii Katolickiej do dnia 31 grudnia 1992 r.

– jest wpisywana do Rejestru, na swój wniosek złożony w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli spełnia wymagania, o których mowa w art. 5 ust. 5 pkt 4–6.

2. Do wniosku o wpis do Rejestru osoby, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 8 i art. 9 stosuje się odpowiednio.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, może wykonywać zawód psychologa w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy bez uzyskania wpisu do Rejestru.

4. Osoba, o której mowa w ust. 1, która złożyła wniosek o wpis do Rejestru, może wykonywać zawód psychologa do dnia doręczenia ostatecznej uchwały regionalnej rady w sprawie wpisu do Rejestru albo odmowy wpisu do Rejestru.

5. Osoba wpisana do Rejestru w trybie, o którym mowa w ust. 1, może wykonywać zawód psychologa bez konieczności realizacji współpracy z opiekunem, o której mowa w art. 17 ust. 1, jeżeli wykonywała czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24 pkt 1, 2 i 4 przez co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 10 lat przed dniem wejścia w życie ustawy i w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały w sprawie wpisu do Rejestru złożyła właściwej regionalnej radzie pisemne oświadczenie, że wykonywała czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24 pkt 1, 2 i 4 przez co najmniej 2 lata w okresie ostatnich 10 lat przed dniem wejścia w życie ustawy. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. W celu weryfikacji informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 5, właściwa regionalna rada może wezwać, a na wniosek ministra właściwego do spraw pracy – wzywa osobę wpisaną do Rejestru zgodnie z ust. 1, do przekazania dokumentów potwierdzających te informacje, wyznaczając termin nie krótszy niż 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

7. W przypadku niedostarczenia dokumentów w terminie, o którym mowa w ust. 6, lub gdy dostarczone dokumenty nie potwierdzają wykonywania czynności, o których

mowa w art. 23 ust. 2 lub 4, lub art. 24 pkt 1, 2 i 4, regionalna rada wskazuje opiekuna osobie, o której mowa w ust. 6. Przepisy art. 18 ust. 1, 3 i 4 stosuje się.

8. Osoba wpisana do Rejestru w trybie, o którym mowa w ust. 1, może być opiekunem, jeżeli wykonywała czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 10 lat przed dniem wejścia w życie ustawy i złożyła właściwej regionalnej radzie pisemne oświadczenie, że wykonywała czynności określone w art. 23 ust. 2 lub 4, przez co najmniej 3 lata w okresie ostatnich 10 lat przed dniem wejścia w życie ustawy. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. W przypadku osoby wpisanej do Rejestru w trybie, o którym mowa w ust. 1, pierwszy okres edukacyjny rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dokonano wpisu do Rejestru.

Art. 148. 1. Osoba, która do dnia wejścia w życie ustawy rozpoczęła w Rzeczypospolitej Polskiej:

1) studia drugiego stopnia na kierunku psychologia, niezależnie od kierunku ukończenia studiów pierwszego stopnia, po uzyskaniu tytułu zawodowego magistra na kierunku psychologia, lub
2) jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia zdrowia, po uzyskaniu tytułu zawodowego magistra na kierunku psychologia zdrowia

– jest wpisywana do Rejestru, na swój wniosek złożony w okresie 4 lat od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli spełnia wymagania, o których mowa w art. 5 ust. 5 pkt 4–6. Przepisy art. 8 i art. 9 stosuje się odpowiednio.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, ma obowiązek realizacji współpracy z opiekunem, o której mowa w art. 17 ust. 1.

Art. 149. 1. Stosunek służbowy oraz wynikające z niego prawa i obowiązki psychologów będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszami Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Marszałkowskiej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej i pełniących służbę na stanowiskach

służbowych, na których jest wykonywany zawód psychologa, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą określają przepisy odrębnych ustaw.

2. Prawa i obowiązki psychologów zatrudnionych na stanowisku nauczyciela psychologa w przedszkolach, szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 130 w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą określają przepisy ustawy zmienianej w art. 130.

Art. 150. Niezłożenie wniosku o wpis do Rejestru w terminie, o którym mowa w art. 147 ust. 1, albo wydanie ostatecznej uchwały w sprawie odmowy wpisu do Rejestru podjętej na skutek wniosku złożonego w trybie art. 147 ust. 1 powoduje:

1) wygaśnięcie stosunku pracy – w przypadku osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy na stanowisku psychologa;
2) brak możliwości pełnienia służby na stanowiskach służbowych, na których wykonywany jest zawód psychologa – w przypadku osób, o których mowa w art. 149 ust. 1.

Art. 151. 1. Minister właściwy do spraw pracy powoła, w drodze zarządzenia, Komitet Organizacyjny Izb Psychologów, zwany dalej „Komitetem”.

2. Ogólnopolskie stowarzyszenia zrzeszające psychologów i związki zawodowe psychologów, działające przez co najmniej 3 lata poprzedzające dzień wejścia w życie tego przepisu, mogą zgłaszać po jednym kandydacie na członka Komitetu spośród swoich członków, którzy:

1) spełniają wymagania określone w art. 147 ust. 1 pkt 1–6;
2) korzystają z pełni praw publicznych oraz posiadają pełną zdolność do czynności prawnych;
3) nie byli prawomocnie skazani za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się następujące dokumenty:

1) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo wydruk informacji, o którym mowa w art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, 1556 i 1792);
2) pełnomocnictwo, jeżeli zgłoszenie zostało podpisane przez osobę upoważnioną na podstawie pełnomocnictwa;
3) pisemne oświadczenie organizacji, o której mowa w ust. 2, o liczbie członków opłacających w tej organizacji składki członkowskie;
4) pisemną zgodę kandydata;

5) oryginał albo notarialnie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dyplomu kandydata potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 1–6;
6) pisemne oświadczenie kandydata, że nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego oraz nie toczy się przeciwko niemu postępowanie karne o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
7) pisemne oświadczenie kandydata, że korzysta z pełni praw publicznych oraz posiada pełną zdolność do czynności prawnych.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 6 i 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. W skład Komitetu wchodzi:
1) przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw pracy albo przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy w randze co najmniej zastępcy dyrektora komórki organizacyjnej urzędu obsługującego tego ministra;
2) nie więcej niż 10 członków powołanych przez ministra właściwego do spraw pracy spośród reprezentantów organizacji, o których mowa w ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje wyboru członków Komitetu, biorąc pod uwagę liczebność członków organizacji, o których mowa w ust. 2, oraz okres ich działalności.

7. Komitet opracowuje i uchwala, w terminie 30 dni od dnia powołania, swój regulamin określający organizację, sposób działania i tryb pracy.

8. Komitet opracowuje i uchwala regulamin:
1) wyboru delegatów na pierwszy Krajowy Zjazd;
2) pierwszego Krajowego Zjazdu;
3) wyboru delegatów na pierwsze regionalne zjazdy;
4) pierwszych regionalnych zjazdów.

9. Uchwały Komitetu są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Komitetu. W przypadku równej liczby głosów decydujący jest głos przewodniczącego Komitetu.

10. Działalność Komitetu jest finansowana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw pracy.

11. Członkowie Komitetu nie otrzymują za pełnioną funkcję wynagrodzenia oraz nie przysługuje im zwrot kosztów poniesionych w związku z pracami w ramach Komitetu.

12. Obsługę techniczno-organizacyjną Komitetu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw pracy.

13. Komitet ulega rozwiązaniu z dniem ukonstytuowania się ostatniego z pierwszych regionalnych zjazdów.

Art. 152. 1. Minister właściwy do spraw pracy:

1) prowadzi spis psychologów na potrzeby przeprowadzenia pierwszych wyborów organów samorządu psychologów, zwany dalej „spisem psychologów”;
2) dokonuje wpisu do spisu psychologów;
3) organizuje i zwołuje w drodze zarządzenia:
   a) pierwszy Krajowy Zjazd – w terminie roku od dnia powołania Komitetu,
   b) pierwsze regionalne zjazdy – w terminie 6 miesięcy od dnia zwołania pierwszego Krajowego Zjazdu.

2. Zgłoszenie do spisu psychologów zawiera następujące dane osoby ubiegającej się o wpis:

1) imię (imiona) i nazwisko;
2) nazwisko rodowe;
3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;
4) obywatelstwo;
5) adres miejsca zamieszkania;
6) adres do korespondencji;
7) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada.

3. Do zgłoszenia do spisu psychologów osoba ubiegająca się o wpis dołącza:

1) kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 147 ust. 1 pkt 1–6, oraz w przypadku zmiany imienia (imion) i nazwiska – dokumenty potwierdzające tę zmianę;
2) oświadczenie, że:
   a) korzysta z pełni praw publicznych oraz posiada pełną zdolność do czynności prawnych,

b) nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;

3) oświadczenie o znajomości języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu psychologa;

4) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 9.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Minister właściwy do spraw pracy, zwołując pierwszy Krajowy Zjazd wyznacza jego termin oraz termin zakończenia przyjmowania zgłoszeń do spisu psychologów.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw pracy.

7. W pierwszych regionalnych zjazdach uczestniczą psychologowie wpisani do spisu psychologów najpóźniej na 4 miesiące przed pierwszym Krajowym Zjazdem.

8. Administratorem danych osobowych, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw pracy. Okres przechowywania tych danych wynosi 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono spis psychologów realizowany na potrzeby przeprowadzenia pierwszych wyborów organów samorządu psychologów.

9. Opłata za wpis do spisu psychologów wynosi 50 zł i stanowi dochód budżetu państwa.

10. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez ministra właściwego do spraw pracy.

11. Uwierzytelnianie użytkowników w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 10, umożliwiającym zgłoszenie do spisu psychologów w postaci elektronicznej wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1725), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych

w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

12. Jeżeli zgłoszenie do spisu psychologów nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 i 3, osoba ubiegająca się o wpis do spisu psychologów jest wzywana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 10, do uzupełnienia lub poprawienia zgłoszenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie zgłoszenia bez rozpoznania.

13. Wpis do spisu psychologów obejmuje:

1) imię (imiona) i nazwisko psychologa;
2) numer wpisu do spisu psychologów.

Art. 153. Pierwszą informację o działalności samorządu psychologów, o której mowa w art. 49, Krajowa Rada przedstawi ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie 6 miesięcy od dnia ukonstytuowania się Krajowej Rady.

Art. 154. Pierwszy Krajowy Zjazd:

1) dokonuje wyboru:
   a) Prezesa Krajowej Rady i 4 członków Krajowej Rady, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2,
   b) członków Krajowej Komisji Rewizyjnej i Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, w tym Prezesa Krajowego Sądu Dyscyplinarnego,
   c) Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego;
2) ustala liczbę i obszary działania regionalnych izb;
3) ustala liczbę delegatów z każdej regionalnej izby na Krajowy Zjazd i pierwsze regionalne zjazdy;
4) wskazuje po jednym pełnomocniku do powołania w każdej z regionalnych izb, który współpracuje z Komitetem w celu organizacji pierwszych regionalnych zjazdów.

Art. 155. 1. Pierwsze regionalne zjazdy wybierają:

1) członków Krajowej Rady, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1;
2) prezesa regionalnej rady oraz członków regionalnej rady;
3) członków regionalnej komisji rewizyjnej i członków regionalnego sądu dyscyplinarnego, w tym prezesa regionalnego sądu dyscyplinarnego;
4) regionalnego rzecznika dyscyplinarnego.

2. Kadencja pierwszej Krajowej Rady rozpoczyna się z dniem wyboru Prezesa Krajowej Rady przez pierwszy Krajowy Zjazd.

Art. 156. Koszty organizacji pierwszego Krajowego Zjazdu oraz pierwszych regionalnych zjazdów są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 157. Minister właściwy do spraw pracy pozyskuje dane, o których mowa w art. 152 ust. 2 pkt 1 i 3, z rejestru PESEL w celu weryfikacji osób, o których mowa w art. 152 ust. 2, którym nadano numer PESEL.

Art. 158. 1. Koszt rozpoczęcia wykonywania przez samorząd psychologów obowiązków ustawowych będzie dofinansowany z budżetu państwa w formie dotacji celowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846).

2. Na wniosek Krajowej Izby minister właściwy do spraw pracy udziela jednorazowo dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, na podstawie umowy zawartej z Krajową Izbą.

3. Kwota dotacji celowej nie może być wyższa niż 2 mln zł.

Art. 159. 1. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy będących konsekwencją wejścia w życie ustawy wynosi 8,22 mln zł, przy czym w kolejnych latach wyniesie maksymalnie w:

1) 2026 r. – 0,98 mln zł;
2) 2027 r. – 1,34 mln zł;
3) 2028 r. – 2,45 mln zł;
4) 2029 r. – 0,46 mln zł;
5) 2030 r. – 0,47 mln zł;
6) 2031 r. – 0,48 mln zł;
7) 2032 r. – 0,49 mln zł;
8) 2033 r. – 0,50 mln zł;
9) 2034 r. – 0,52 mln zł;
10) 2035 r. – 0,53 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący

polegający na zmniejszeniu kosztów wykonywania zadań publicznych przez ograniczenie kosztów administracyjnych.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 160. Traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1026).

Art. 161. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 lat i 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 139 i art. 151–159, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
2) art. 145, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
3) art. 17 ust. 3, który wchodzi w życie po upływie 5 lat i 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty